

Reisverslag "Le Marron" 2008.

5 weken vakantie door Nederland, België, Frankrijk, Luxemburg en Duitsland.

Rondje Moezel, Saar en Lahn van 8 augustus t/m 12 september.

Vrijdag, 8 augustus 2008.

Niftrik – Boxmeer.

Omstreeks 10.00 met een volle auto vertrokken naar Niftrik. Om 10.30 aan boord waar we de laatste proviand en kleding aan boord een plaatsje gaven. Gauw de waterslang in de tanks gehangen en 1000 liters vers water ingenomen. Rob had gisteren, toen het zo warm was, de boot grondig gewassen. Het plan was omstreeks 12.00 te vertrekken maar een kwartiertje daarvoor werd de lucht zwart en er brak een enorme bui los. Op dat moment kwam buurman Fons terug van vakantie. Hij stond in z'n hempie op de fly-bridge en kwam met redelijke hoge snelheid de box binnen varen. Gauw een regenjack aangeschoten en hem en z'n vrouw even geholpen. Ze waren werkelijk doorweekt.

Na de bui maakten we om 12.20 los. De temperatuur was redelijk, zo'n 21 graden. Om 13.10 voor de sluis Grave, maar wij, met nog 2 jachten, konden er net niet meer bij. Dus volgende schutting.

14.10 waren we erdoor. Het was rustig op de Maas. Het zonnetje kwam er regelmatig door. Havenmeester Boxmeer gebeld. Ze houden een plekje vrij.

De nieuwe digitenne van KPN deed het prima. Ook tijdens het varen. Coby heeft een stukje naar de opening van de Olympische Spelen in China gekeken.

Op het moment dat we de dode arm van de jh. Boxmeer wilden invaren brak er weer een hevige bui los. Aangezien ik geen zin had om in de regen aan te leggen, geminderd naar stationair toerental en langzaam naar de haven gevaren. Sjaak de havenmeester stond ons op te wachten en we kregen een puik plaatsje, in lengterichting aan de steiger.

Het werd toch een mooie avond met veel blauw en wolken. We hebben heerlijk aan boord gegeten.

Vandaag 30,3 km afgelegd met ong 4 motoruren. Liggeld € 13,20; stroom gratis. 1 sluis met een stijging van 2.4 meter.

Zaterdag, 9 augustus 2008.

Boxmeer – Neer.

We werden wakker door veel zon door de achterkajuitraampjes. Om 08.00 opgestaan. Prima weer, strak blauw met enkele wolkjes. Om 09.00 trossen los; ontbijt op achterdek. Na een half uurtje doemde sluis Sambeek op die de deuren voor ons openhield. Als je je maar op tijd per marifoon meldt!

Het was heel rustig op de Maas. Geen enkel vrachtschip dat ons opliep; wel een paar tegenliggers. De rest waren jachten. Om 12.20 naderden we

de veerpont Blitterswijk. Deze vond het leuk om toen we echt vlak bij waren over te steken. Hard BB uit en motor stationair. We konden daarna achterlangs. 12.35 Arcen. Het is nog steeds mooi weer maar de bewolking neemt toe. Als er een wolk voor de zon zit is het wel wat fris. We hebben de wind tegen. Tegenliggers, die kennelijk de wind dood varen zitten in hun blootje aan boord. Wij houden de shirts toch maar aan.

Om 13.15 nemen we het pontje Grubbenvorst en om 13.55 passeren we Venlo. Ze zijn daar druk met de nieuwe boulevard aan het werk. Om 14.45 uur naderden we sluis Belfelt. Even gemeld en weer wacht de sluismeester op ons. Er lagen al 4 jachten binnen maar de deuren bleven open tot ook wij binnen waren. Perfect!

De stroom van de Maas werd hier wel wat hoger ik schat 3 km/h. De rivier was hier ook wat smaller.

Om 16.10 liepen we aan SB de jachthaven annex gemeentelijke passantenhaven Hanssum te Neer binnen. Aan een prachtige graswal met water en stroom waren nog plekken vrij. Uiteraard hebben we van de zon genoten en lekker op het achterdek zitten borrelen en happen.

Later aan boord warm gegeten en daarna met de fietsjes Neer gaan verkennen.

Leuk plaatsje maar weinig te beleven. Vanuit een panoramapunt aan de Maas konden we een heel eind over de Maasvallei kijken.

Vandaag 61,5 km gevaren met 7 motoruren. Aan havengeld betaalden we € 9,00 en € 1,00 voor stroom. 2 sluizen met een gezamenlijke stijging van 5,25 meter.

Zondag, 10 augustus 2008

Neer – Maastricht.

Vandaag wakker geworden met de geluiden van harde wind en regen. Gelukkig lijkt het altijd erger dan het is, maar toch . . . het weer was niet best. We besloten maar snel te vertrekken, want varen in de regen is nog altijd beter dan maar liggen afwachten.

Om 08.50 losgemaakt. Het binnen stuurwerk maar weer eens ter hand genomen. De stuurstoel weer opgebouwd (deze ligt altijd opgeborgen in de achterhut). Eigenlijk best gezellig.

We naderden al snel de splitsing Maas en Lateraal kanaal Linne Bruggenum. Twee jaar geleden zijn we via Roermond naar de Maasplassen aldaar gegaan. Nu staken we rechtdoor het kanaal in.

Om 10.00 lagen we voor de sluis Heel, waar we zo in konden varen. 6.50 meter stijgen. Hier is de eerste sluis met drijvende bolders in de wand; perfect. Je kunt gewoon vastmaken. Alleen even kijken of ze goed meedrijven. Coby kon gewoon in de kajuit door de deuropening het zaakje in de gaten houden. Het regende immers nog steeds. Vlotte schutting. Na een half uurtje kwamen we al voor de drielingsluis Maasbracht. Hier

stegen we 11.50 meter, net zoveel als in de volgende sluis van Born. Inmiddels varen we op het Julianakanaal en was het droog geworden met af en toe een klein miezerbuitje.

Na de openstaande sluis van Limmel kwamen we weer op de Maas uit.

5 minuten later lagen we voor het kleine sluisje dat de toevaart naar 't Bassin in Maastricht regelt. Binnen was het aardig druk maar we vonden nog een lege box. Om 16.10 lagen we vast. Het is hier redelijk duur maar je ligt dan ook nagenoeg in het centrum van Maastricht. Nadat we een half uurtje vast lagen kwam de zon er door en wij natuurlijk op het achterdek

met een borrel. Later zijn we Maastricht ingelopen en hebben heerlijk gegeten op de Markt bij een eetcafé.

Vandaag 51,6 km. afgelegd en de Volvo heeft 7 uur gedraaid. We hadden 3 sluizen en stegen zo'n 30 meter. Het havengeld is hier € 1,60 de meter. We betaalden € 19,20 plus € 5,00 voor een seppcard tbv de stroom. Ik schat dat we morgen weer 4 euries terug krijgen.

Maandag, 11 augustus 2008

Maastricht – Luik.

Het weer was om 08.00 prachtig, maar al snel trok het dicht met toch wel wat blauwe plekken. Na het ontbijt eerst maar even naar de AH gelopen en wat inkopen gedaan. Op de terugweg de seppcard ingeleverd.

Om 10.10 uur maakten we los omdat enkele boten al langzaam het kleine sluisje, dat naar de Maas gaat binnen voeren. Tot onze verbazing zagen we de "Caprice" uit onze thuishaven ook langskomen. In het sluisje konden we er nog net bij. Om 10.25 draaiden we in de opvaart de Maas weer op. Richting België.

Al snel lagen we voor de sluis Ternaaien, die net begon met afschutten. Het weer was toch wel lekker wat buiten sturen in een T-shirt mogelijk maakte. Om 11.20 lagen we met onze middenbolder aan bakboord vast in de sluis aan een drijvende bolder. Bijna 15 meter omhoog. Voor ons ging een Engels echtpaar met een 12 m Succes kruiser dwars in de sluis. Toen we bijna boven waren lagen ze weer recht. Rob gauw de ladder op en met het ICP naar het kantoortje bovenin het sluisgebouw. We stonden nog in de computer en de inschrijving in het Walonische vaargebied was zo gepiept.

Op het Albert kanaal was het redelijk rustig. De inmiddels bekende industrie aan beide kanten doemde op. De Engelsen bleven rustig achter ons varen; ze wilden ook naar Luik en ik had verteld dat ik daar al eens geweest was. De ingang van de jachthaven wordt gemarkeerd door een prachtig beeld; een naakte duiker hoog op een gebogen paal.

Wij vaarden door tot helemaal achterin en sloten zo ver mogelijk aan bij de burens. Om 13.50 lagen we vast. Later kwamen er nog 2 schepen

achter liggen en dat paste op de meter. De Engelsen hadden halverwege een plekje gevonden.

De zon was inmiddels aardig heet geworden en de blauwe stukken veel groter. Dus eerst maar weer op het achterdek gerelaxt met een biertje enzo.

Later een rondje gewandeld door het centrum van Luik. Niks bijzonders. Wel aardig wat gezellige terrasjes. Aan boord gegeten terwijl er ook een buitje viel; de eerste van vandaag.

Hier in Luik was met digitenne niets te ontvangen; kennelijk zenden de Belgen nog niet digitaal uit. De schotel maar weer opgesteld en ingeregeld. Toch iets van de Olympische spelen gezien.

De motor draaide deze dag slechts 3 uur en we legden 28,8 km af. We deden 1 sluis en vermoedelijk degene met het meeste verval, 14.80 meter. Het havengeld bedroeg slechts € 9,22 inclusief stroom.

Dinsdag, 12-8-2008.

Luik – Huy.

Vandaag begonnen met dekwassen. Was ook nodig want de industrie hier in de buurt braakt heel wat rook uit, waarin veel roetdeeltjes en andere troep zit. Om 09.40 afgevaren. De Engelsen en ook een Deens koppel vertrokken gelijk met ons. Die Denen hadden ook in 't Bassin in Maastricht met ons gelegen. Het was zwaar bewolkt met een harde wind, zeker kracht 5 á 6. Ongeveer 11.00 lagen we voor de sluis Yvoz-Ramet. 4 vrachtschepen lagen al in de ingang. Langs een hoge kademuur was aanlegmogelijkheid maar door de wind en de scheepvaart stond er een behoorlijke deining. We zouden daar tekeer gaan als een gek, dus bleven we maar wat manoeuvreren. Net op het moment dat we achter het 1^e vrachtschip naar binnen konden begaf de boegschroef het. De hydraulica was in orde maar de schroef draaide niet meer. Das knap lastig met die wind. Toch naar binnen gevaren. We moesten met de drie jachtjes aan BB aanleggen vlak achter een schipper uit Nijmegen. De sluismeester dirigeerde ons zo ver naar voren. Alleen aan de boeg was een trapje waar Coby een trosje kon vastmaken. Achter of in het midden was niets. We lagen inmiddels een halve meter van de kont van die vrachtboot. De sluismevrouw hielp wel met een touw met een haak om onze tros op te halen en boven aan de sluismuur vast te maken maar voordat dat lukte was onze kont al dwars in de sluis gewaaid, precies zo als die Engelsen gisteren. Uiteindelijk lukte het om met de achtertros het schip langs de muur te trekken. Er kwamen nog 2 grote jongens naast ons naar binnengeschoven.

Kortom een hele consternatie en juist nu die harde wind (inmiddels 6 á 7). Coby vond het maar niks en de volgende sluis zag ze eigenlijk al niet meer zitten. Maar ja we moesten verder. Er was hier in de buurt geen enkele fatsoenlijke aanlegplaats. Dus vrolijk doorgevaren naar de volgende sluis, die van Ampsin-Neuville (naast de kerncentrale). We kwamen weer aan BB achter de zelfde schipper te liggen. BB is voor ons eigenlijk de verkeerde kant om aan te leggen met onze linksdraaiende

schroef, maar goed daarin heb je soms geen keuze. Gelukkig waren er twee bolderpotten boven elkaar ter hoogte van onze middenbolder, dus dat ging goed. De sluis uit en op naar Huy (Hoey). De omgeving wordt steeds mooier en het weer werd ook beter. Hele stukken blauw maar nog steeds harde wind. We zagen dat er in Huy een kermis was.

Achter in de jachthaven van Huy vonden we omstreeks 14.25 een plek (nagenoeg zelfde als 2 jr. geleden). De Denen kwamen later ook en gingen achter ons liggen. De Engelsen waren eerder gestopt bij een andere jachthaven.

Onderweg de boegschroef een paar keer geprobeerd maar geen beweging in te krijgen. Of hij was stuk of er zat iets tussen. Van binnen alles gecontroleerd maar in de hydraulica geen afwijkingen gevonden. Dan het water maar in. Gelukkig was het water redelijk schoon. Al zwemmend gevoeld en ja hoor er zat een sportschoen vast. Met een mes aan de pols

gebonden van alles geprobeerd maar het zaakje was zo taai als een schoenzool. Een landvastje om de schoen geknoopt en Coby op de kade trekken. Ja hoor de schoen scheurde los maar het belangrijkste stukje bleef zitten. Het zat muurvast tussen een schroefblad en de buis. Gepoogd met een stuk hout de schroef door wrikken te verdraaien maar dat lukte niet. Je kon ook geen kracht zetten zo zwemmend in het

water, dat trouwens lekker van temperatuur was. Daarna met een zware schroevendraaier zitten prutsen; met een zware hamer van de Deen; weer met het mes. Na een kwartiertje rust probeerde ik het met een los zaagblad van een ijzerzaag. Na 10 minuten zagen, tussen de buis en het schroefblad had ik echt een lamme hand. Coby opperde om het eens met een tang te proberen en liet een waterpomptang aan een touwtje zakken. Eerst trok ik er een klein stukje af maar de tweede keer kwam het laatste stuk eruit. Ik kon daarna de schroef met de hand rond draaien. Gelijk alle mosselen die op het motordeel zaten weggehaald. Het was inmiddels 16.30 uur. Even getest en ja hoor hij werkte weer als vanouds. Dat was toch een hele opluchting.

Gauw gedoucht en een pilsje genomen. Het was inmiddels behoorlijk warm geworden met veel blauw. Heerlijk bijgekomen op het AD. De Deense buurvrouw kwam 2 pannenkoekjes met jam brengen die ze net gebakken had! Tegen 18.00 naar het centrum van Huy gefietst. Eerst op de markt op een terras bij "Le Brasserie" lekker gegeten. Daarna met de fietsjes aan de hand de kermis over. Met die fietsjes hadden we veel

bekijks. Het bleek trouwens een zeer grote kermis te zijn. Bij een "Vlaamse" oliebolenkraam een zak oliebolle gekocht. Ze werden vers voor ons gebakken.

De Denen ook maar op een oliebol getrakteerd. Tot donker nog aan dek gezeten. Daarna kwamen er wat buien over.

34,7 km gevaren met 5 draaiuren. 2 sluizen met een totale stijging van 9.30 meter. Hier bij de havenmeester moesten we 11 euro afrekenen inclusief alles.

Woensdag, 13 augustus 2008

Huy – Namen.

Vannacht en vanmorgen bij het opstaan storm! Dus geen motorbotenweer.

Na ontbijt toch maar losgemaakt. We lagen aan lagerwal met de wind schuin van achteren krap tussen 2 boten in. De enige manier was een voorspring zetten met voldoende willen tussen de boeg en de kade en langzaam vooruit gas geven. De kont zwaaide prima tegen de wind in van de kade af. Coby zorgde voor de willen en de Deense buurman hielp op de kant met het losmaken van de voorspring. Volgens het boekje!! De Denen bleven vandaag nog in Huy liggen om de omgeving te bekijken.

Op de Maas waaide het nog harder zo buiten de beschutting van de jachthaven. Om 11.00 voor de sluis Andenne-Seilles waar we een half uur moesten wachten. 3 vrachtschepen lagen er al en de "Eos" van de Engelsen kwam ook aanvaren. We konden mooi bijschuiven in de sluis waar we 5.25 meter stegen. Onderweg werd de lucht steeds blauwer en buiten in een shirtje was het heel aangenaam. Af en toe een donkere wolk die weer veel extra wind meebracht.

De omgeving wordt hier ook veel mooier; hoge steile rotsen langs beide kanten en af en toe prachtige huizen. Maar ook soms een echt Belgisch rommeltje. Bijna in de stad Namen, de voor vandaag laatste sluis, die van Grands Malades. 3.90 meter omoog. Toen we, met de Eos in ons kielzog, ongeveer nog 1 km voor die sluis waren zagen we twee vrachtschepen binnen varen. De sluismeester wachtte toch netjes op ons, hetgeen de beroepsvaart zeker 10 minuten kostte. Moet je in Nederland eens proberen.

Het voor ons inmiddels bekende silhouet van Namen met de mooie bruggen en de hoge citadel doemde op. Onder de brug van Jambes direct aan BB is de jachthaven. Plek zat maar de harde wind werkte nu met de stroom mee. Beide stonden dwars op de vingerpijlen waar we tussen moesten. Maar met goed hoog aansturen dreven we mooi een box in. De wind en stroom drukte ons tegen de vingerpijl.

Coby kon nog lekker aan dek in de zon zitten, half uit/in de wind.

Rob is op z'n fietsje gaan pinnen.

Om 17.00 waren we uitgenodigd een borrel te drinken bij onze Engelse burens van de Eos. Gezellig tot 18.45 gezeten. Hij had een Malt whisky van 18 jaar oud. Ja ja met de neus in de boter.

Vandaag 29,9 km afgelegd met 4 motordraaiuren. We hadden 2 sluizen met een totale stijging van 9.15 meter. Havengeld was hier € 12,50. Borg seppkey € 15,00 en € 2,50 op de key.

Donderdag, 14 augustus 2008

Namen – Dinant.

Om 08.50 losgemaakt en naar de oliesteiger van de jachthaven gevaren (75 meter). Daar lag al een Franse boot waar we maar tegenaan zijn gaan liggen. Na een kwartiertje konden wij tegen de wal. Bleek 361 liter in te kunnen. Dat is ong. 50 liter méér dan dat ik berekend had. We hebben dus wat meer verbruikt, maar dat is eigenlijk ook wel logisch. De laatste week steeds tegen de stroom opgevaren met zo'n 2500 toeren. De seppkey ook ingeleverd en gauw losgemaakt want we zagen enkele andere boten al de sluis La Plante invaren.

We konden nog mee. Vlotte schutting. We gaan een nieuwe serie sluizen krijgen. Dit stuk Maas tot de Frans grens wordt door kleinere boten bevaren. Veel scheepvaart verlaat hier de Maas en gaat de Samber op. De sluizen schijnen allemaal hetzelfde te zijn. 100 meter lang en 12 meter breed. Na deze 1e, vandaag nog 5 te gaan.

We vaarden steeds met hetzelfde konvooitje van 7 jachten. Het had geen zit om snel te varen want de sluiswachters wisten wat er aankwam en wachtten steeds op de laatste. Na een ruim half uur kwam sluis Tailfer in zicht. Verder passeerden we de sluizen Rivière, Hun, Houx en Leffe (Dinant). Iedere sluis moest een hoogteverschil van ruim 2 meter overbruggen. In totaal stegen we 12.40 meter.

Dit stuk van de Maas is prachtig. Schitterend landschap met bossen en hoge steile rotsformaties. Aan beide zijden staan mooie grote huizen. Ook

zie je hier veel laadplaatsen tbv steenslag, grind en split ed. Vrachtauto's kiepen hun ladingen gewoon in het ruim van de vrachtschepen. Dinant ligt prachtig aan de rechteroever van de Maas, dus voor ons aan BB. Aan de overkant heet het Bouvignes. We zagen vlak voor de brug een langssteiger met enkele lege plekken. We meerden af (14.10) bijna voor het terras van een restaurant "Le Roi du Moules". We lagen

hier prachtig, mooie steiger, gratis water en stroom. Een Nederlandse buurman was net water aan het tanken en bood mij aan zijn slang te gebruiken.

Het weer was prachtig en aangezien we pal onder de Citadel lagen besloten we deze maar eens te bezoeken. Voor € 6,80 p.p. zijn we met de kabelbaan naar bovengegaan. Je bent verplicht om met een gids een tour te maken want alleen mag je bijna nergens komen. 10 minuutjes gewacht en aangesloten bij een Frans en Nederlands sprekende gids. Hij nam ons mee door het inwendige van het fort. Toch een interessant geheel. In de 15^e eeuw is de eerste citadel gebouwd in opdracht van Willem van Oranje

door Nederlanders. Tevens leerden we hier dat het morgen de 15^e augustus een feestdag in Dinant was. Er wordt dan herdacht dat ergens in de 16^e eeuw, Karel de Stoute een paar honderd koperslagers 2 aan 2 vastgebonden in de Maas heeft laten gooien. Dinant stond vroeger bekend om zijn goede koperslagers.

Het uitzicht boven was adembenemend. We zagen "Le Marron" in de diepte als klein speelgoedbootje liggen. Met de trap naar beneden en een stukje over de boulevard gewandeld. Na een terrasje inkopen gedaan en daarna heerlijk in de zon op dek gezeten. Heel gezellig hier aan de boulevard. De havenmeester was inmiddels langs geweest, dus morgen om 9 uur eerst even betalen aan de overkant bij het Bureau de Tourisme. Om 19.30 gegeten bij het restaurantje hier naast de boot.

Met 4 motoruren kamen we vandaag 26,7 km ver. 6 sluizen met totale stijging van 12.40 meter. Havengeld is hier voor onze boot € 12,00, Stroom en water gratis.

Vrijdag, 15 augustus 2008

Dinant – Givet.

Dat het vandaag een bijzondere dag in Dinant is hoorden we al vroeg toen we nog op bed lagen. Op de boulevard voor onze kade was men bezig allerlei kraampjes op te zetten en in te richten. Een soort rommelmarkt. Ook werd er aan grote podia gebouwd.

Begonnen met dek wassen ed. Om 10 voor 9 naar de overkant van de Maas gelopen teneinde ons havengeld te betalen. Daar bleek het Bureau

de Tourisme gesloten. Tot even over negenen gewacht, maar dan . . . toedeledokie. Om 09.10 losgemaakt. Het was windstil en mooi zonnig weer. De zon zat echter nog achter de bergen waardoor het op de rivier nog fris was. We lieten het prachtige silhouet van Dinant al snel achter ons. De omgeving is alweer prachtig. Om 09.30 kwamen we voor de sluis van Anseremme die net een

Nederlands jacht opschuttede. Dus wachten. Het was zo windstil dat we mooi stil bleven liggen en alleen heel langzaam door de stroom werden weggezet. Heerlijk relaxed. 09.45 konden we invaren, achter ons gingen de deuren dicht en daarna ook weer open. De "Stoere" bleek er nog aan te komen. Die Hollandse boot vaarde al een paar dagen met ons mee. Er werd dus keurig even gewacht. We moesten allemaal naar boven komen met ons "papier" dat in Lanaye was verstrekt. Hier kregen we een nieuwe. Waarom?? Tja da's Belgisch.

Om 10.35 de sluis van Waulsort en om 11.50 die van Hastière. Inmiddels waren we helemaal alleen. Het wordt steeds warmer en de zon schijnt flink. De trui was al lang uit en nu ook het shirtje.

Om 12.32 passeerden we bij Heer de Frans/Belgische grens. Vlak ervoor had ik het Belgische gastenvlaggetje geruild voor de Franse tricolore.

12.35 voor de 1e Franse sluis en wel "Ecluse 59 Les Quatre Cheminées". De nummering gaat hier aftellen en tot het Marne-Rijnkanaal krijgen we dus 59 sluizen, allemaal omhoog.

De sluiswachter kwam z'n hoge huisje uit en met een stok met haak nam hij onze trossen aan en deed ze om de bolders boven op de kademuur. Je kon er zelf onmogelijk bij. Prima service, maar hoe dat straks op die automatische sluizen moet???? We wachten maar af.

Toen we boven waren het Franse vaarvignet gehaald. Na overleggen van het ICP werd er van alles in een computer getypt en kopieën gemaakt van allerlei formulieren en ook van het ICP. Een vergunning werd door de printer gehaald en in een plastic zelfklevend hoesje gedaan. Allemaal heel snel en professioneel. We kregen hier ook een zendertje mee om de automatische sluizen op afstand te kunnen activeren met een uitgebreide handleiding in 3 talen.

Als na enkele kilometers waren we in Givet. Vlak voor de grote brug ligt de jachthaven. Zag er wel goed uit met stroom ed. Net voorbij de brug was rechts een lange kademuur met goede bolders. Er lagen al aardig wat jachten. We meerden daar om 13.30 af, vlak achter de brug, achter een Nederlandse boot. Prima plekje zonder voorzieningen. Langs de hele kade is een wandelboulevard en het was behoorlijk druk met wandelende mensen. Wij zaten dat mooi te bekijken en werden zelf ook goed bekeken. Een havenmeester kwam later € 3,05 innen. Het was inmiddels zo warm dat we eerst in ons korte spul aan dek hebben gezeten. De kap er maar afgehaald, want die moet morgen in de tunnel van Ham toch plat. Met de fietsjes de omgeving verkend. Het was een dooie boel, behalve de terrassen en wat "fritures" was alles gesloten. Het bleek ook hier een feestdag te zijn. 2 minuten lopen van de boot zijn gezellige straatjes met winkels. Ook een bakker gevonden. Kunnen we ons "oude" supermarktbread uit Dinant ruilen voor vers Frans bread. Aan boord een Indische maaltijd gegeten en daarna nog en klein uur gewandeld.

Deze etappe was 22.8 km lang en de motor heeft 3 draaiuren. We hadden 4 sluizen die ons 10 meter omhoog brachten. € 3,05 havengeld en geen stroom of water.

Zaterdag, 16 augustus 2008.

Givet – Revin.

Eerst even naar het postkantoor gelopen, hier over de brug. Postzegels gehaald voor de diverse kaarten. Meteen naar de bakker en 2 stokbroden (baguettes) met 2 croissantjes gehaald. Om 09.10 losgemaakt. Het was nog wel fris; er hing lichte nevel over het water, maar de zon scheen al flink net over de bergen. Vandaag dus de eerste Franse sluizen die geheel geautomatiseerd zijn. Is het echt Frans? Of werkt het perfect?

Sluis 58 doemde al snel op en het ontvangertje op een paal, zo'n 300 meter voor de sluis, stond goed in het zicht. Een druk op de knop van ons zendertje en de knipperlamp op de ontvanger ging branden, dus we waren gedetecteerd. Meteen ging het licht van de sluis ook op groen. De deuren zwaaiden vrijwel direct open; de sluis bleek leeg te zijn. Zouden we

makkelijk bij de bolders bovenop kunnen? Geen nood een sluiswachter met haak kwam aanlopen en belegde onze trossen om de bolders. Deze sluis was dus toch bemand. Schutting ging vlot en buiten het sluisje zagen we na een scherpe bocht de tunnel van Ham al liggen. Lengte ongeveer

600 meter en je kon het einde al zien. Kaarsrecht. We hadden de kap gisteren al plat gegooid dus geen probleem. Het belangrijkste is je schip goed strak in het midden te houden. Niet te hard varen maar zeker ook niet te langzaam. Als je de zijkanten zou raken heb je gelijk schade want het is allemaal rots met scherpe punten. Door het tunneltje direct weer een sluis. Deze stond ook open met

groen licht. Ook hier toch een helper voor de trossen. Prima en heel eenvoudig.

De volgende sluis, nummer 56 van Mouyon, moest echt alleen, maar er waren geen problemen. Rustig stoppen bij de juiste bolders de tros krachtig en vooral ruim over de bolder gooien en klaar is Kees. Coby had het ook al snel onder de knie. Eenmaal vast duwde een van ons de blauwe stang achter het trapje omhoog en het schutproces startte. Het is zaak om niet te ver voor in de sluis af te meren daar het water behoorlijk hard naar binnen kolkte. Halverwege en achterin heb je er ook wel last van maar lang niet zoveel. Het is daarom toch raadzaam om goed vast te maken en niet alleen op de middenbolder. Op deze wijze deden we sluis nr: 55 tm 50. Af en toe moesten we wachten omdat er afgeschut werd maar al met al ging het redelijk vlot. Het systeem van die Fransen werkt perfect.

Het weer werd al snel heel mooi. Veel blauw met wat wolken. Korte broek aan en shirtje weer uit.

De laatste sluis 50, was die van Revin. Hier was een verval van 4.16 meter. Ook hier een hulpje. Daarna een korte tunnel van 225 meter. Achter in de loze bocht van de Maas was de jachthaven van Revin. Een prachtige plek met gras, veel bloemen en een kinderspeelplaats. Het lag echter vol. Een Nederlands echtpaar met een 20 meter platbodembreedte bood aan naast hen vast te maken. We hadden een prima plek.

Nog een tijdje op het dek gezeten. Rob is vandaag aardig verbrand. Revin even ingelopen. Er was niet veel te beleven en nu, zaterdagavond om 18.00 uur helemaal niet. Alles was dicht zelfs de cafetaria's. Bij de enige geopende supermarkt wat inkopen gedaan.

We zijn weer 35,9 km verder Frankrijk in. 7 motoruren en 9 sluizen. We stegen in totaal 23,87 meter. Het havengeld bedroeg hier € 4,40 en voor stroom € 2,35. Water gratis.

Zondag, 17 augustus 2008.

Revin – Charleville-Mézières.

Vanmorgen was het zwaar bewolkt maar regen zat er niet in. De barometer was een stukje gezakt. Om 09.00 uur losgemaakt en 10

minuten later lagen we al voor de sluis nr: 49. Er vaarde van de andere kant net een jacht in en alles leek oké. Even later gingen de licht op dubbel rood. Met de kijker kon je zien dat de boven deuren niet dicht wilden. Binnen 10 minuten kwam er een klein wit autootje van de VNF. De man ging het huisje in en met enkele minuten gingen de deuren gelukkig dicht. Al met al waren we er om 09.42 door. Voor ons zat een Duits jacht met een echtpaar aan boord. Zij gingen steeds eerst de sluis in, zodat wij mooi achterin konden liggen. We hebben de kap er maar weer opgezet. De zon kwam er nog niet lekker door en tegen de wind in werd het toch wat fris. Omgeving hier is prachtig, soms bossen, soms wat weilanden. De dorpjes langs de Maas stellen niet veel voor. Soms is het een wat "oude zooi". We passeerden sluis 47 en bij nummer 46, die gisteren gestremd was, waren nu weer problemen. Ook hier stond het licht op dubbel rood en kwam er even later een mannetje, die het huisje inging. Defect verholpen en we konden weer door. Bij 45 en 44 geen bijzonderheden. We naderden langzamerhand de wat grotere stad Charleville-Mézières. Het werd wat drukker langs de Maas. Veel fietsers, joggers en wandelaars. Over de hele lengte loopt een prachtig fietspad. Ook zie je af en toe mooie campings.

Net voor we de stad invaren is er nog een sluis, nr 43 Montcy. Toen we even lagen te wachten tot de deuren open gingen barstte er een flinke bui los. Regenjacks aan; Rob stond nog gedeeltelijk onder de kap op het achterdek, maar Coby stond vol in de regen op het voordek. Vlotte schutting. Onder een brug door moesten we SB uit de loze Maasbocht in. 2 bruggen verder bevinden zich ligplaatsen. Aan SB troffen we een mooie brede steiger met voldoende vrije plaatsen. Stroom en water op de steiger. Het was inmiddels al weer droog. Om 15.20 lagen we vast. Later bleek dat iets verderop aan SB een bruggetje was dat toegang gaf tot een prachtige vrij nieuwe jachthaven. De haven en kade worden beheerd door de naastgelegen camping die er ook perfect uitzag. Coby had al een paar dagen last van haar maag en buik en vandaag was dat wat heviger. Ik ben alleen op de fiets de stad ingegaan. Via de TomTom aan boord een postkantoor opgezocht waardoor ik daar zo naar toe kon fietsen; een stel kaarten gepost. Toch nog een tijdje in de zon aan dek kunnen zitten.

Vandaag een aardig stuk gevaren; 41,6 km met 6 draaiuren. We namen 7 sluizen en kwamen daardoor 16,1 meter hoger. Havengeld 11,20 inclusief alles.

Maandag, 18 augustus 2008
Charleville-Mezieres – Mouzon.

Vanochtend zwaar bewolkt maar de temperatuur is prima, zo'n 23 graden. Om 09.00 los en na een stukje door de stad gevaren te hebben kwamen we al gauw op het "platte land". Da's hier letterlijk want kennelijk is die een heel vlak stuk in de Maasvallei. In de verte zie je wel de heuvels maar verder is er veel weiland en akkerland. Sommige stukken van de Maas zijn volledig begroeid met struikgewas en hoge bomen, zodat je door een groene tunnel lijkt te varen. Wel mooi maar na een paar uur wordt het wat saai. We varen helemaal alleen richting Zuiden. Af en toe hebben we een paar tegenliggende jachten. Nagenoeg alle sluizen reageren direct op ons zendertje door de deuren snel te openen waardoor we nagenoeg zonder oponthoud kunnen binnenvaren. We passeerden de sluizen 42 Mézières, 41 Romery, 40 Dom le Mesnil, 39 Donchery, 38 Vilette en 37 Sedan. Hier bij Sedan wilden we eigenlijk overnachten maar het was pas 12.45 uur, waardoor we besloten om door te varen naar Mouzon. Daar zou ook een mooie ligplaats moeten zijn. Het landschap wordt hier ook wat mooier. Af en toe zien we een vissende roofvogel. We varen nog steeds helemaal alleen. De Maas is soms spiegelglad. Het waait nauwelijks. De stroom tegen is hooguit 1 km/h. Wat ons opvalt is hoe schoon het Maaswater is. Als je in ons kielzog kijkt zie je spierwit schuim en grijs-groen water. Echt helder.

Om 13.23 lagen we voor sluis 36 Remilly-Aillicourt en 13.35 waren we weer op weg. Er komt nu een stuk van 10 km. zonder sluis, waaraan je kan zien dat het land hier wat vlakker is. Bij sluis 35 van Mouzon geen bijzonderheden en even later voeren we het stadje binnen. Aan een splitsing lag een prachtige kade met bolders en stroompalen. Ook was er plaats voor een aantal campers. Een speciaal gebouwtje als capitainerie was bemand door een aardig meisje, dat het havengeld inde en ons wat folders gaf.

We zijn op de fietsjes een rondje gaan maken. Even de grote kerk hier binnengegaan. Hij is beroemd om z'n geweldige orgel. Dat bleek ook een indrukwekkend geval. Trouwens de rest van de kerk was ook geweldig.

Stamt van 1428; dat ze vroeger in staat waren zo iets te bouwen

Ook hier was een kermis, doch aanmerkelijk kleiner dan die in Huy. Wat inkopen gedaan. 's Avonds nog vrij lang aan dek gezeten. Om 20.30 was het nog 26 graden op de thermometer op achterdek.

Coby is vandaag wel wat opgeknapt maar het is nog niet in orde.

Charleville – Mouzon is over het water 44,9 km en de Volvo Penta heeft 6 uren gezwoegd. We klommen 17,76 meter dmv 8 sluizen. Het havengeld bedraagt voor alle boten en campers €7,60. Stroom is gratis.

Dinsdag, 19 augustus 2008

Mouzon – Dun sur Meuse.

We maakten om 09.00 uur los en de bedoeling was om minimaal tot Stenay te komen. Op 2 boten na was de hele kade al leeg. Het weer was niet goed, zwaar bewolkt met nauwelijks blauw. Af en toe wat dreigende wolken maar er veel geen regen uit. Gaandeweg nam de wind wat toe tot zeker een 4. We hoopten weer alleen alle sluizen te kunnen nemen, zodat

we geen last zouden hebben van andere jachten. Dat lukte ook prima. Om 09.43 lagen we voor sluis 34 l'Alma; een uur later voor 33 Pouilly; een

half uur verder 32 Inor. Het landschap leek op dat van gisteren. Een weids land met in de verte heuvels met gemaaide graanvelden. Ze lagen bezaaid met grote rollen stro. De Maas zelf is op dit stuk totaal niet bevaarbaar. Het Maaskanaal is redelijk smal en aan beide zijden zijn hoge bossages en bomen, waardoor het uitzicht erg beperkt is. Later wordt het minder begroeid waardoor de omgeving beter is te zien. Sommige stukken van

het kanaal liggen beduidend hoger dan het omliggende land. Soms lijkt het Friesland wel. In de verte kun je af en toe de echte Maas zien.

De sluis van Stenay (31) naderden we om 12.08 maar er ging aan de andere kant net een Nederlandse platbodem in; dat zorgde voor een half uur oponthoud. We waren net de jachthaven van Stenay gepasseerd. Zag er goed uit maar het was veel te vroeg om te stoppen. Sluis 30 Mouzay en 29 Sep waren de laatste voor vandaag. Vlak voor de sluis van Dun Sur Meuse zou een aanlegplaats zijn aan BB. Dat klopte perfect. Een mooie brede steiger met stroompalen en wateraansluitingen. Er lagen al een paar jachten maar er was ruimte zat. Aan de overkant hoge bomen en struiken waardoor we bijna geheel uit de wind lagen. In de omgeving rondgefietst en bij een supermarkt wat boodschappen gedaan. Daarna nog een stuk gefietst. Er is hier in Dun Haut een hele oude kerk. Haut betekent hoog en dat hebben we gemerkt. Het laatste stuk moesten we lopen zo steil was het. Een prachtige oude kerk met een heel oud kerkhof. Er waren enkele graven van 1750. Je had een geweldig uitzicht over de Maasvallei.

Met 6 draaiuren van de motor legden we 37,9 kilometer af. Een totale stijging van 14,70 meter die we met 6 sluizen overbrugden. Het havengeld van € 7,00 werd opgehaald door een zeer energieke Franse vrouw. Stroom en water gratis.

Woensdag, 20 augustus 2008

Dun sur Meuse – Verdun.

De Bacchus, die al een paar dagen met ons mee vaart vertrekt net voor ons, omstreeks 08.40. De Bacchus is een oude olieboot uit Harlingen en in Franeker opgeknapt. Nu in bezit van een Zwitser die door Frankrijk toert. Vanmorgen bij het ontmeren ramde hij bijna onze voorbuurman, een Nieuw Zeelander. De sluis van Dun sur Meuse ligt iets verderop in het zicht. Toen de sluisdeuren achter de Bacchus gesloten waren zijn wij rustig gaan ontmeren. Omstreeks 09.00 lagen we voor de sluis. Na activatie gebeurde er niks. Er kwam geen groen en door de kijker zag ik dat de achterdeuren niet sloten. 10 minuten liggen drijven. Er was gelukkig geen wind. In PC Navigo een telefoonnummer van de sluis

opgezocht en dat gebeld. Kreeg direct de VNF aan de lijn en op m'n beste Frans verteld dat er problemen waren. Ze zouden komen en binnen een kwartier stopte er een klein wit autootje en binnen 1 minuut was de sluis weer in werking. Om 09.50 waren we erdoorheen.

Het weer was niet best. Zwaar bewolkt met donkere buienwolken. Geen blauwe stukken. Het bleef lange tijd droog. Toen we voor de eerste sluis lagen te wachten naderde van achter een huurbootje met een Frans echtpaar. Ze vertelden meteen dat ze voor het eerst in hun leven in een sluis lagen. Dat hadden ze eigenlijk niet hoeven te vertellen.

Het wachten op dat bootje hield het hele schutproces behoorlijk op.

De volgende sluis kwam vrij snel en we waren al een aardig eindje voor maar natuurlijk wachtte de sluiswachter op die andere. Toevallig begonnen hier de handbediende sluizen. In sluis 27 moesten we natuurlijk weer wachten op die Fransen. De volgende sluis was ongeveer 7 km verder en ik hoopte dat we zoveel voorsprong zouden krijgen dat we alleen geschut werden. Klapje erbij gegeven en gelukkig waren er vlak voor de sluis een paar bochten zodat de sluiswachter niet ver kon kijken. We lagen bijna 1,5 km voor toen we de sluis invoeren. Gelukkig draaide de man direct de deuren dicht. Toen we zo hoog waren dat we over de sluisdeuren konden heen kijken zagen we dat huurbootje aankomen. Mooi die waren we kwijt. Alle schuttingen verliepen verder erg vlot. Ondanks dat er met de hand gewerkt werd duurde het schutten niet langer dan 12 á 15 minuten. Eerst de lage deuren 1 voor 1 dichtdraaien. Dan de

rinketten in de lage deuren sluiten (4 x). Dan naar de hoge kant lopen en daar één voor één de rinketten openen. Als de kolk gevuld is moeten de deuren weer één voor één geopend worden. Als er één open is moet de sluiswachter via de lage deuren helemaal omlopen om de laatste deur te openen. Ik heb steeds geholpen om de ene bovendeur open te draaien. Vindt de sluiswachter prettig en het gaat ook veel vlugger. Tegen de middag kwam

er toch wat lichte regen uit de donkere wolken. Temperatuur bleef zo'n 21 graden. Toen we Verdun naderden begon de lucht wat te breken en met af en toe de zon werd het al snel 23 graden.

De steiger in de stad lag helemaal vol. De Bacchus lag dubbel aan een Nederlandse platbodem. Wij maakten vast aan een Nederlandse boot uit Rotterdam. Zeer aardige mensen. De schipper hielp ons en prikte onze stroomkabel er zelfs in.

Eindje rondgelopen. Over de brug is een wasserette. Je ligt hier echt in het centrum aan de boulevard. De boot van Frits ter Haar (uit onze thuishaven) ligt hier aan de andere kant van de steiger. Frits maakt hetzelfde rondje als wij en hij moest ivm het werk van z'n vrouw een weekje terug naar Nederland. Straks maar een briefje onder z'n kuip tent doorschuiven.

Vandaag 8 sluizen en 22 meter stijging. Afstand 41,6 kilometer met 7 motordraaiuren. Havengeld, stroom en water is hier in Verdun gratis.

Donderdag, 21 augustus 2008

Te Verdun. Om 08.00 gingen de eerste boten hier al weer weg. Ook de 2 jachten die achter onze buurman lagen. Om 08.45 maar direct verhaald naar de steiger, zodat we niet meer over het voordek van de buurman hoefden. Hier om de hoek een heerlijke verse baguette gehaald en daarna

rustig ontbeten. Samen naar de wasserette gelopen, die aan de andere kant van de brug ligt. Na de was ook het achterschip maar eens gewassen. Het achterdek vertoonde wat groenige plekken en de spiegel vlak boven het zwemplateau, was zwart van de dieselgassen. Alles weer spic en span. Na de koffie op de fiets gesprongen en eerst naar het

Bureau de Tourisme gereden. We zijn tenslotte in Verdun en het is hier toch beroemd om de slag van Verdun in de 1^e wereldoorlog ('14-'18). In de omgeving moeten allerlei bezienswaardigheden te zien te zijn. Maar zonder informatie vind je die natuurlijk niet. Met een kaartje op zak, een route van ongeveer 30 km gaan fietsen, die ons langs enkele belangrijke plaatsen liet gaan. Het werd een behoorlijke klim. Als eerste kwamen we bij het "Fort de Douaumont". Voor € 3,00 konden we een tour door het inwendige van het fort maken. Indrukwekkend waren vooral leefomstandigheden van de soldaten en de verdedigingswerken. Nog intact was een geschutstoren van een 155 mm kanon, dat omhoog en omlaag bewogen kon worden. Boven op het fort een prachtig uitzicht. Doorgefietst naar het beroemde knekelhuis en onderweg geluncht bij een klein restaurantje. Voor het knekelhuis (ossuaire) ligt een enorm oorlogskerkhof. Hier liggen de bekende soldaten. Van alle onbekende

lichamen zijn de beenderen verzameld en opgeslagen in dit monument. Je kunt ze aan de buitenkant door kleine vensters zien. Er schijnen 8,5 miljoen mensen te zijn omgekomen. Binnen is tevens een klein museum en in de kelder een filmzaaltje met een voorstelling over de ellende.

Voor € 4,00 p.p. zijn we naar de film geweest.

Daarna teruggefietst richting Verdun. Gelukkig nu bijna alles bergaf. Terug aan boord de fietsen geparkeerd en nog even te voet de stad ingegaan. Rob is alleen nog naar het monument midden in de stad geweest en een stukje gaan lopen door Verdun Hoog.

Vrijdag, 22 augustus 2008

Verdun – Saint Mihiel.

Ik zag vanmorgen de Morpheus uit Enschede, die we al een paar keer eerder hadden gezien, al om 08.45 losmaken. Aangezien het eerste sluisje al over enkele minuten opdoemt leek het mij verstandig nog even te wachten. Sluisjes draaien tenslotte vanaf 09.00 uur. Wij maakten om 09.00 los en 5 minuten later lagen we voor de sluis van Verdun (19). De Morpheus lag al hoog en was net bezig met uitvaren. Sluis werd snel omgezet door een aardige jonge vrijwilligster. Om 09.12 naar binnen en 09.28 er weer uit. In de buurt van sluis 18 begon het lichtjes te regenen en de lucht beloofde niet veel goeds. De temperatuur was niet onaardig en steeg langzaam naar zo'n 19 tot 20 graden. We zijn ook steeds op achterdek gebleven. Een nadeel daar is dat er geen ruitenwissers zijn, maar dat went snel. Langzaam toerden we door het prachtige, maar nu wat mistroostig landschap. Iedere keer dachten we dat het opklaarde

maar de werkelijk was anders. Het werd niet meer droog. We passeerden de sluisen 17 t/m 11, die allemaal handbediend waren. De gemiddelde passagetijd per sluis was ongeveer 12 minuten. Da's best snel gezien de werkzaamheden die verricht moeten worden. Af en toe zie je een beroeps sluiswachter van de VNF maar de meeste worden bediend door jonge vrijwilligers.

Vermoedelijk studenten. Ze doen allemaal hun best en zijn erg vriendelijk. De onder deuren worden mooi op tijd opengedraaid, zodat we steeds binnen konden varen zonder lang te hoeven drijven. Meestal hoefden we niet eens te stoppen.

Om 14.30 naderden we Saint Mihiel, onze geplande stopplaats. Aan BB is een langssteiger maar die bleek net helemaal vol te zijn. De schipper van de Morpheus kwam al naar buiten en met zijn hulp maakten we aan zijn boot vast. We hadden elkaar al een paar keer gesproken, oa. in Huy. Buiten snel opgeruimd en het binnen maar gezellig gemaakt. Muziekje koffie ed. Het regent nog steeds. We liggen nu vlak voor sluis 10, écluse Saint Mihiel. Nog 10 sluisjes omhoog te gaan. Dan komen we op het Marne-Rijnkanaal en hebben we het hoogste punt bereikt. Van daar af is

het steeds maar zakken in de sluizen. We liggen hier in Saint Mihiel op 215,22 meter boven NAP.

Vandaag 37,2 km afgelegd. De motor heeft 6 uren gedraaid. We passeerden 9 volledig handbediende sluizen, die ons bijna 22 meter omhoog brachten. Geen liggeld of stroomkosten.

Zaterdag, 23 augustus 2008

Saint Mihiel – Euville.

Om 09.00 maakten we los van de Morpheus en die vertrok eveneens. We spraken af om achter de Enschedeërs te blijven en vandaag alle sluizen samen te doen. Dat gebeurde dan ook. De 1^e sluis die van Saint Mihiel (10) was er al na 10 minuten. De automatiek werkte prima en het binnenvaren met z'n tweeën leverde geen problemen op. Toen we op hoogte kwamen bleken de hoge deuren niet open te gaan. Na enige tijd sprak onze buurman, Gert, in de microfoon van het kleine sluishuisje en men zou er aan werken. Na ongeveer 10 minuten werkten de deuren ineens weer spontaan. Mogelijk hebben ze op afstand wat kunnen resetten oid. Alle volgende sluizen

werkten probleemloos. We passeerden sluis nr. 9 t/m 5. Het weer was vandaag gelukkig beter dan gisteren. We kwamen langs Commercy, waar we in eerste instantie wilden aanleggen maar we waren er al om 12.30 en gingen nog 4 km verder naar Euville. Vlak voor de sluis zou volgens de kaart aan BB een aanlegplaats zijn maar er

was niets te bespeuren. Met de kijker zagen we achter de sluis een jacht liggen en we gingen het sluisje van Euville maar door. Daar was wel een mooie ligplaats waar we samen vastmaakten. Er waren wel voldoende watertappunten maar geen electra. We hebben even kennis gemaakt met de bemanning van de Morpheus (Gert en Alice). Op de fiets terug gereden naar Commercy waar we een grote supermarkt "Match" gezien hadden. Daar wat inkopen gedaan. Terug aan boord de watertank weer tot z'n nokkie gevuld. Ook het dek even schoongespoeld want bij al de sluizen ligt grind en split op de grond. Als je een tros om een bolder gooit en aan boord strak trekt komt er vaak van dat spul mee aan boord. Da's natuurlijk funest voor de dekverf. Om 17.00 hadden we de buurtjes uitgenodigd voor een borrel en we hebben bij ons binnen gezellig zitten kletsen. Buiten stond een windje pal op het achterdek. Om 18.45 zijn de dames maar gaan kokkerellen.

Een stukje gevaren van 25,7 kilometer. De motor draaide 4 uren. Alle 6 de sluizen waren vandaag gemechaniseerd. We stegen totaal 18 meter. Ook hier is het gratis liggen. Water naast de boot. Alleen elektriciteit is er niet.

Zondag, 24 augustus 2008

Euville – Toul.

Om 06.45 zat het potdicht van de mist. Je kon alleen het lichtbord van de sluis zien, maar de sluis zelf niet. Om 08.00 was het al een stuk minder dicht en om 09.00 waren er nog mistflarden en probeerde de zon er door te komen. Om 09.10 samen met de Morpheus losgemaakt van de kade van Euville. Het eerste sluisje pas over 4 km dus heerlijk rustig beginnen en ontbijten achter de

buitenstuurstand. De helderheid van het Maaswater verbaasde ons al eerder maar het wordt steeds helderder. Je kunt hier echt gemakkelijk 2 meter diep kijken. Het stikt van de waterplanten die je tot op de bodem kunt zien. De laatste 4 sluisjes omhoog gingen allemaal probleemloos. De Morpheus voorin en wij er vlak achter. Om 10.42 verlieten we sluis 1 en kwamen we op het Marne-Rijnkanaal (Canal de la Marne au Rhin). Qua vaarwater merk je eigenlijk geen verschil. De oeverbekleding is wat

anders. Vanaf nu gaan we alleen nog maar zakken tot Grave toe. Het eerste stuk MR-kanaal (bijna 10 km) heeft geen sluizen, maar dan kom je bij de tunnel van Foug (souterraine de Foug). De invaart wordt geregeld met lichten en we kregen in de verte al groen. We hadden de kap laten zakken maar dat bleek totaal niet nodig. De hoogte en breedte was ruim voldoende voor Le Marron. Aan beide zijden, net boven de waterspiegel, zijn zware houten balken gemonteerd. De spitsen kunnen hier mooi tussendoor schuiven. Mocht je als watersporter even uit de koers raken kom je niet tegen de rotsen aan. Er is overigens geen enkel probleem; door het smalle vaarwater is koers houden erg gemakkelijk. Je moet natuurlijk wel de snelheid (toerental) aanpassen. Ongeveer 5 km per uur gaat prima. Na 860 meter weer daglicht en direct daarna een dubbele sluis. De SB kolk had groen en de deuren stonden al open. Zo binnenvaren dus. Voor het eerst was deze kolk vol ipv leeg en konden we de trossen beneden ons zo om de bolders leggen. We waren gewend de trossen als cowboys hoog boven ons over de bolders te werpen, wat niet altijd in een keer lukte. Het water kolkt nu ook niet meer naar binnen, wat alles erg lawaaiig maakte maar de kolk liep gewoon leeg wat erg rustig

ging. Deze eerste sluis op het MR-kanaal, sluis nr 14, had een verval van maar liefst 6.15 meter. Onze trossen waren slechts 12 meter en aangezien ze dubbel gebruikt worden, knoopten we er een korte tros aan vast. Tot Toul komen er 11 sluizen die allemaal op 700 a 800 meter van elkaar liggen. Het verval van de rest van deze sluizen is ongeveer 2.50 meter. Sluis 25 ligt al midden in de stad Toul en direct erachter ligt de jachthaven van Toul (Port de France) aan SB. Een goede haven met veel plekken, met stroom, water, toiletten en douches. Een groot nadeel: de vingersteigers zijn veel te kort, net 6 meter. Na een poging ons zo goed en kwaad als het ging vast te leggen in zo'n box zijn we maar verkast naar een vrije plek aan de kade. Veel plezieriger. De waterplanten groeien hier welig. Da's toch een klein probleem hier de laatste dagen. Je vaart voortdurend tussen hele velden waterplanten. Iedere dag de wierpot schoonmaken! Het weer was heerlijk; veel zon met wolken. Eerst een tijd

aan dek gezeten. We zagen de eerste vracht-spits (peniche) langs de haven varen en stoppen voor sluis 25. Gauw gaan kijken bij de sluis. Zoals te verwachten viel, paste de spits, een Franse, maar net in de sluis. Na vastleggen word het roer volledig aan boord gelegd, omdat de kans bestaat dat deze de sluisdrempel en/of de sluisdeuren raakt. Een bakker is hier bij de uitgang van het haventerreintje. 's Avonds naar

het oude centrum van Toul gelopen. Dat ligt geheel binnen de vestingwallen en heeft o.a. 2 hele oude kerken. Jammer dat het zondag is. Bijna alles is dicht, zelfs diverse eetgelegenheden. Barretjes zijn er genoeg. Uiteindelijk zagen we en restaurantje met oa. een houtgestookte pizzaoven. Coby nam een salade Niçoise en ik een mixed grill. Prima. Flesje wijn erbij en smullen maar.

*Vandaag haalden we 24,6 kilometer. De motor liep 6 uren en kreeg na afloop 1,5 liter verse motorolie. Havengeld is hier € 4,73, stroom en water inbegrepen. We gingen tot het Marne-Rijnkanaal nog 4 sluizen omhoog hetgeen een stijging van 12,40 meter betekende. Hoogste punt bereikt van **245,70** meter boven NAP. Daarna zakten we 34.80 meter over 12 sluisjes.*

Maandag, 25 augustus 2008

Toul – Pont a Mousson

Om 08.30 gauw even naar de bakker voor croissantjes en een bruine baguette. Temperatuur was aangenaam en een stuk warmer dan gisteren met die mist, hoewel het behoorlijk bewolkt was.

Om 09.10 maakten we samen met de Morpheus los en gingen direct het eerste sluisje van vandaag in. Sluis nr. 26. Kort daarna kwamen we voor een ophaalbruggetje dat slechts 10 cm hoog was. Maar het ging snel omhoog. Daarna sluis 27 en sluis 27bis. Dezelfde sluiswachter als gisteren

bij sluis 14. Aardige baas. Na 27bis kwamen we op de Moezel. Het is eigenlijk de gekanaliseerde Moezel. De oorspronkelijke rivier ligt wat verderop en is totaal niet bevaarbaar. Achter ons had je een prachtig zicht op de stad Toul met z'n markante dubbele stompe torens van de kathedraal. De Moezel is gelijk al een echte rivier. Een flink stuk breder dan wat we de laatste weken gewend waren.

Meteen stroom mee dus de snelheid liep een stuk op. Omstreeks 10.30 uur lagen we voor de eerste sluis van de Moezel, écluse Fontenoy. Even wachten tot we binnen konden varen. Dit was weer eens een "reuzensluis". 185 x 12 meter. De bolders lagen toch wat ver uit elkaar en het schutten (naar beneden) ging zo rustig dat we besloten om de rest van de sluisen alleen op de middenbolder te doen met behulp van de sluishaak. Ik had deze door een kennis van RVS laten maken en het werkte prima. Je moet alleen een trapje hebben, maar daar zijn er hier voldoende van. De 2e sluishaak leenden we uit aan de bemanning van de Orpheus. Ze vonden het geweldig. Zo passeerden we vervolgens de sluis van Aingeray, Frouard-Pompey, Custines en Blénod. Er zijn hier al veel Nederlandse beroeps schippers. We zagen als lading oa.: kolen, grind, graan en olie. Het laatste uur was de donkere bewolking wat toegenomen en even viel er een lichte regen uit. Temperatuur was toch wel zo'n 23 graden. Volgens een foto in mijn kaartenboek "Die Mosel van Manfred Fenzl" was in Pont a Mousson een lange steiger aan BB onder de brug. Ter plaatse zagen we geen steiger en ook geen bolders op de kant. Wel was er aan de overkant een nieuwe jachthaven. Daar meerden we af en om 15.55 lagen we vast. Van de havenmeester (vrouw) leerden we dan deze haven nu 3 jaar bestaat. De vingersteigers waren aan de korte kant, maar het ging. Ze waren ongeveer 2 meter langer dan die in Toul. Om 17.00 hebben we op de Morpheus geborreld; gezellig en Coby heeft snel nog even wat boodschappen gedaan in de "DE" supermarkt hier vlak bij de haven. Mevrouw de havenmeester kwam 11 euro's liggeld ophalen, maar ze vertelde ook dat het morgen goed weer werd en het zeker tot het weekend zo zou blijven. 's Avonds klaarde de lucht al op en in het Westen kleurde de hemel al rood. Wordt het morgen mooi weer?

Aan boord macaroni gegeten. Uitgereken dat we voldoende brandstof in de tank over hebben om de jachthaven van Schwebsange in Luxemburg te halen. Daarom de reservevoorraad van 25 liter, die ik in Nederland al had gekocht, nu maar in de tank laten lopen.

We hebben vandaag 43,4 kilometer afgelegd met 7 motoruren. We passeerden 8 sluisen. 3 kleintjes op het Marne-Rijnkanaal en 5 grote op de Moezel. Het havengeld hier in Pont a Mousson was € 11,00, inclusief water en stroom.

Dinsdag, 26 augustus 2008

Pont a Mousson – Metz.

Vanmorgen wilde ik met de fiets een bakker zoeken in het stadje maar bij de poort van de haven stond een bestelwagentje van een bakkerij. Een aardige vlotte vrouw verkocht me 2 baguettes en een croissantje; € 3,00.

Om 09.10 losgemaakt. Net toen we de Moezel op wilden draaien naderde van boven een geladen Belgisch vrachtschip. Even wachten en er achteraan. Direct bij de eerste brug van Pont a Mousson ging hij langzamer varen en liet hij z'n stuurhuis zakken. Deze brug was lager dan gebruikelijk. Daarna schroefde hij z'n snelheid op naar zo'n 12 km/h.

Het weer was nog niet alles. Heel ver weg zagen we blauwe lucht, maar bij ons was het nog steeds bewolkt. De temperatuur liep al wel snel op. We naderden tegen 10.00 de eerste sluis, die van Pagny sur Moselle. De Belg ging al 2 km voor de sluis stapvoets varen. Hij had zeker al op VHF 20 contact gehad met de sluis. We bleven er maar achter want vrachtschepen gaan toch voor. Omdat we over die laatste 2 km meer dan een half uur deden werden we ingelopen door nog een vrachtschip. Da's pech, want die 2 gaan eerst en dan kunnen wij er niet meer bij. We waren inmiddels met 4 jachten. We hebben maar vastgemaakt voor de sluis en toen het 2^e vrachtschip met de neus bij de sluis was gingen de lichten al op rood. Daar lagen we dan met z'n vieren. Gert van de Orpheus en ik zijn bij de sluis gaan kijken. Toen die 2 eruit waren kwam er een Nederlands schip binnen varen. Deze was heel diep geladen met kolen en was bijna net zo breed als de sluis; 11,45 meter. Om zuiging en schade te voorkomen ging het binnenvaren heel, heel langzaam. Hij trok hem alleen op z'n kopschroef naar binnen. Na het vollopen vaarde hij weer net zo langzaam naar buiten. Intussen was er bij ons een Franse spits afgemeerd, die dus ook weer voorging. De schipper van de spits was alleen aan boord en hoe die z'n schip voor ons afmeerde was een lust om te zien. Toen we eindelijk binnen konden varen zaten we vlak achter die spits. Halverwege de sluis liet de schipper z'n boot heel langzaam langs de muur doorvaren toen hij ineens van boord sprong met 2 vuilniszakken. Hij liep naar de container, dumpte z'n afval en liep rustig weer terug en stapte aan boord. Een achtertrosje om een bolder, klapje achteruit en klaar. Wij meerden vlak achter hem af op de middenbolder met de sluishaak. Coby doet dat nu steeds met 2 vingers in de neus.

Om 12.03 verlieten we de sluis. We hadden dus 2 uur pech. Om 13.10 kregen we de sluis Ars sur Moselle, waar we even moesten drijven waarna de deuren vrij snel open gingen. We werden met ons vieren (jachtjes) geschut. Om 13.20 waren we er door. We passeerden de overblijfselen van een Romeins aquaduct. Mooi gezicht. Het weer was inmiddels

prachtig geworden. Korte broeken aan en shirtje uit. Heerlijk. Vlak voor de sluis van Metz, draaiden we SB uit een smal watertje in, dat ons rechtstreeks naar de jachthaven van Metz bracht. Een prachtige haven met alles er op en er aan. Schitterende aluminium steigers. Alleen waren de vingersteigers nog korter dan in gisteren in Pont a Mousson. Achteruit de box in en om 14.15 lagen we toch prima vast. De Morpheus naast ons.

De Bacchus lag hier aan de kopsteiger en we maakten nog even een praatje. Die Zwitser sprak redelijk goed Nederlands. Na een verdiend drankje op het achterdek zijn we de stad in gefietst. Binnen 2 minuten ben je in het centrum. Een prachtige stad. Heel veel oude gebouwen. Een kathedraal waar je stil van wordt. Er zijn meerdere kerken en veel standbeelden. Het is weer een oude vestingstad met stadswallen langs de

oorspronkelijke Moezel. Veel oude smalle straatjes en poortjes ed. Het winkelcentrum is ook geweldig. Wat ons wel opviel is dat door de smalle voetgangersgebieden er toch regelmatig grote stadsbussen rijden, zelfs van die gelede "harmonica" bussen. Ze laten steeds een belletje horen zoals bij ons de trams doen.

Ik heb aan boord nog eens zitten rekenen of we genoeg diesel hadden om morgen Luxemburg te halen. Ik denk dat het moet gaan, maar voor de zekerheid besloot ik nog een jerrycan bij een pompstation te gaan halen. Even met de TomTom naar benzinstations gezocht en op 1,2 km was er een. Ik fietste er daardoor zo naar toe. 26 liter getankt voor 1,339 de liter. Met dat zware ding achterop de bagagedrager terug gefietst. Het viel niet mee maar alles ging goed. Toen ik bij de boot kwam was Coby water aan het tanken en ik heb maar meteen de jerrycan in onze brandstoftank gelegegd.

Aan boord heerlijke Mexicaanse wraps gegeten.

Ik zit nu op het achterdek dit verslag te typen. Het is windstil, rimpelloos water, aangename temperatuur en uitzicht op de stadswallen, de Moezel en een deel van de oude stad Metz.

Vandaag 30,8 kilometer afgelegd met 4 draaiuren. Er waren 2 grote sluizen die samen 12,5 meter zakten. Mooie jachthaven met gratis stroom en water en havengeld € 12,00 per boot.

Woensdag, 27 augustus 2008

Metz – Schwebsange (Luxemburg).

Vanochtend een heleboel drukte voor de steigers. Toen ik om 07.15 even op was zag ik blauwe zwaailichten, brandweer, politie, duikers. Een stuk of 6 auto's en wel 20 mensen. Even later werd een waterlijk uit het water gehaald en op de steiger gelegd. 1 steiger verder dan die waar wij aan lagen. Oudere man met korte broek en sandalen aan. Later kwam recherche en uiteindelijk de lijkwagen die het lijk afvoerde. Tja dat hoort er ook bij.

Eerst even naar de bakker gefietst en om 09.00 afgevaren, weer samen met de Morpheus. Het weer was stralend. Strak blauwe lucht. Dat belooft een prachtige dag te worden. Om 09.25 naderden we de sluis van Metz en de eerste wolken trokken al weer over. Gelukkig duurde dat ongeveer 1 á 2 uur en daarna werd het toch weer een mooie dag. De sluis ging vlot en om 09.50 gingen we weer verder. We kwamen achter de langzaam varende "Icaria", een vrachtschip uit België, van 110 meter lang en 11.45 meter breed. De sluizen hier zijn allemaal 176 meter lang en 12 meter breed. Het in en uitvaren door die grote schepen gaat heel, heel langzaam. Echt cm voor cm. Dat kost erg veel tijd, maar als pleziervaarder moet je er maar naar schikken. We bleven dus met zo'n 7 km per uur achter hem aanvaren. 11.25 sluis van Talange en om 11.40 eruit. Via de marifoon even gesproken met de schipper en we konden er langs. Een tijdje stevig doorgevaren om een zo groot mogelijke voorsprong te krijgen. Dat lukte aardig. Om 12.15 voor de sluis van d'Orne. Er ging net een schip naar binnen waar we mee zouden kunnen gaan. Helaas pindakaas. De sluiswachter deelde ons mede dat we op de volgende schutting moesten wachten. Ik riep het bewuste schip, de "De Beijer Sr." uit Nijmegen, op om te vragen of hij aan de sluiswachter kon vragen of we nog mee mochten. Bleek dat het schip zelf maar net in de sluis paste was een gekoppeld samenstel (schip met duwbak ervoor). Was 175 meter lang, dus daar pasten we inderdaad niet meer bij. Dus wachten en de "Icaria" weer voor laten gaan. 13.40 uit de sluis, dus 1,5 uur vertraging. We zijn die Belg weer voorbij gegaan in de hoop dat we hem bij de volgende sluis kwijt waren. In Thionville moesten we wachten op verkeer van de andere kant. De Belg kwam in de verte al weer aanvaren. Weer samen in de sluis. Om 15.00 er pas uit. Weer een uur vertraging. De schipper vertelde ons dat het verderop dieper werd en dat hij dus ook harder kon varen. Het had echt geen zin om hem voorbij te lopen. We bleven er rustig achter varen. Het weer was perfect en heet in het zonnetje. We

passeerden de sluis van Koeningsacker weer met z'n drieën. Het zal vandaag een latertje worden. Om 18.20 weer met z'n drieën in de sluis van Apache.

Net buiten de sluis gaan we de Franse grens over en zijn we in Schengen, Luxemburg. De Moezel vormt hier de grens tussen Duitsland en Luxemburg.

Ter hoogte van de jachthaven Schwebsange, wat ons einddoel was, via de Marifoon de Icaria een goede reis gewenst. Om 19.20 lagen we vast aan de kade van jachthaven Schwebsange in Luxemburg.

Aan boord macaroni gegeten en nog een tijdje aan dek gezeten. Straks een borrel halen op de Morpheus ter afscheid. Wij gaan morgen de Saar een eindje op en de Morpheus gaat rechtdoor naar Pöllich want ze moeten een week eerder terug zijn dan wij.

Vandaag 59,5 kilometer afgelegd en de motor heeft 8 uur gedraaid. We hadden 6 sluizen en we zakten daardoor 22,75 meter.

Donderdag, 28 augustus 2008

Schwebsange – Saarburg.

Samen met Gert (Morpheus) naar de receptie van de camping en de jachthaven gelopen. Ze hebben daar ook wat brood maar alleen als je het de vorige dag besteld had. Helaas dus. Om 09.00 konden we tanken. Even voor 09.00 vaarden we samen naar de oliesteiger. Het was een dubbele pomp dus we konden tegelijkertijd tanken. Bij mij ging er 278 liter in, wat inhield dat we vanaf Namen gemiddeld een verbruik hadden van 5,3 liter per uur. Viel me heel erg mee. Om 09.35 vertrokken we. Het weer viel weer tegen. Op de Duitse radio hoorden we dat het vandaag nog veel bewolking zou geven, maar dat het weekeinde heel mooi zou worden. Om 10.15 voor de sluis van Palzem. Met een kwartiertje oponthoud konden we er met 4 jachten in. Als eerste ging een Nederlands verbouwd vrachtschip naar binnen. Het was een schip dat fietsvakanties verzorgt. De boot vaart een bepaalde route met rustpunten. Gasten kunnen fietsen in de omgeving en eten en slapen aan boord. We hebben meerdere van die bedrijfjes gezien. De Moezel wordt steeds mooier. Aan beide zijden hellingen met druiven; een prachtig gezicht. Af en toe een oude burcht. De stadjes langs het water zien er allemaal heel uitnodigend uit. Mooie pleintjes en terrasjes. Het ziet er allemaal veel mooier en netter uit dan in Frankrijk. Overal is het gras mooi kort gemaaid en de struiken langs de oevers worden heel kort gehouden, zodat je een prima uitzicht hebt.

We naderden de sluis van Grevenmacher en hadden daar een half uur oponthoud. Om 13.08 konden we door. We namen hier afscheid van Gert en Alice van de Morpheus. Zij gingen verder de Moezel af en wij maakten een uitstapje de Saar op. We dronken er tijdens het wachten op de sluis een schippersbittertje op. Enkele kilometers verder was links de noordelijke tak van de Saar, die niet bevaarbaar is. Weer een paar km verder is aan SB de zuidelijke tak van de Saar. Deze is helemaal bevaarbaar tot het Marne-Rijnkanaal en moet heel mooi zijn. Je komt dan door Saarburg, Mettlach, Saarbrücken en Sarreguemines. Op de splitsing

hebben we elkaar uitgezwaaid waarna we weer alleen voeren. De Saar lijkt heel veel op de Moezel. Ook hier bergen rondom en druivenhellingen. De rivier is hier behoorlijk breed. Om 14.40 konden we de sluis Kanzem binnenvaren. Ik had me op de marifoon gemeld en de sluiswachter had de deuren van de kleine "kammer" al open. Naast de grote "kammer" die 190 x 12 meter is, is dus een kleiner sluisje van 40 x 6,75. Het verval is 11.75 meter. Omdat we de Saar stroomopwaarts gingen kwamen we in een lege sluis. Door de hoogte leek hij veel smaller dan hij was. De Franse sluizen zijn allemaal 5.50 meter dus dit was eigenlijk breed.

We stegen vlot en rustig en om 14.52 vaarden we er uit. Uit de grote sluis was net een Nederlands vrachtschip van 110 x 11.45 meter uit Arnhem gekomen en daar bleven we maar achter. Om 15.45 maakten we vast aan een gastensteiger van Restaurant "Das Fährhaus". Overnachten kostte € 10,00. Geen water en stroom.

We zijn na een borreltje Saarburg ingelopen. We wilden eerst bij Das Fährhaus gaan eten maar later zagen we in het centrum enkele heel gezellige pleinen met terrassen. Het blijkt hier erg toeristisch te

zijn. We hebben heerlijk op een terras gegeten. Midden in de stad loopt een of ander watertje dat met een flinke waterval wel 20 meter naar beneden dendert. Beneden drijft het nog enkele oude watermolens aan die tevens een museum vormen. Prachtige stad die tegen de helling is aangebouwd. We bezochten hoog op de berg een klein kerkje en nog hoger een ruïne van een burcht.

We legden een afstand af van 48,7 kilometer en de motor maakte 6 draaiuren. 2 sluizen op de Moezel omlaag (10 m) en 1 op de Saar omhoog (11.75 m). Het gastensteigertje van restaurant Das Fährhaus kostte € 10,00 en er was geen stroom of water.

Vrijdag, 29 augustus 2008.

Saarburg – Pölich.

Vanochtend eerst een wandeling naar de bakker. Hier in Duitsland zijn er weer heerlijke harde broodjes. Net voordat we weg wilden kwam er heel langzaam een Nederlands vrachtschip stroomopwaarts aanvaren. Het was een samengesteld verband. Vrachtschip van 95 meter lang plus een

duwbak ervoor van 75 meter. Even met de schipper gebabbeld via de marifoon. Knap om met zo'n lengte de krappe bochtjes in Moezel en Saar te maken. Om 09.00 afgevaren. Het was weer zwaar bewolkt met aangename temperatuur. We naderden al snel de sluis van Kanzem weer en ik meldde me op tijd. Ze gingen de kleine sluis openmaken voor ons. We konden zo binnenvaren en we zakten weer 11.75 meter. Na een half uurtje zaten we weer op de Moezel. We kwamen langs de grote stad Trier, maar daar zie je vanaf het water niets van. We moesten voor de sluis van

Trier een klein uur wachten. Er werd een tanker geschut van de andere kant die er ook maar net inpaste. Na de sluis was weer niets van Trier te zien. Wel kwamen we onder de Romeinsebrug door. Een prachtige oude boogbrug. Even verderop twee hele antieke hijskranen. Het zijn stenen torens met armen. Een bewijs dat Trier vroeger een haven heeft gehad. Voor pleziervaart is Trier niet geschikt

want er zijn geen goede aanlegplaatsen. Er is er één boven de sluis aan de linkeroever maar daar zit je een aardig eind van de stad af. De Moezel is hier ook een heel stuk breder. Het was windstil en we vaarden door een rimpelloze plas water. Geheel omringd door wijngaarden op de hellingen. We zitten in het hart van de Moezelwijnen. Ieder stukje geschikte grond is voorzien van druivenstruiken. Het weer werd steeds beter en de zon kwam er goed door. Om 14.30 uur maakten we vast aan de buitensteiger van de jachthaven Pölich. Dat is een klein dorp. We zijn er even door gefietst maar er zijn geen winkels. Wel is 1 op de 2 huizen een weinkellerei of een "Flaschenwein verkaufsstelle". Ze leven hier dus van de wijnbouw. Naar het naburige dorp Mehring gefietst. Daar bij een hotel op het terras, vlak aan de Moezel, een heerlijk glas Riesling Spätlese hier uit de streek gedronken. Daarna een supermarkt gevonden voor de nodige inkopen. Ook maar een fles Riesling van hier gekocht. Lekker voor bij de barbecue.

Morgenvroeg komt de bakker hier aan de haven/camping, dus op tijd zijn.

Vandaag 43 km afgelegd met 4 motoruren. 1 sluis op de Saar en 1 op de Moezel. Havengeld is € 12,00. We hadden geen stroom; veel te ver weg. Wel vol getankt met water.

Zaterdag, 30 augustus 2008

Pölich – Bernkastel.

De bakker kwam al toeterend tot 5 meter van onze boot. Wat een service hè! Heerlijke verse brötchen. Om 09.00 afgevaren in de hoop dat er vrachtverkeer is voor de 1e sluis, die van Detzem. Gelukkig lag de Paraña, een Belgisch 110 m schip al te wachten. Deze hadden we eerder al een keer gezien. Van de andere kant werd opgeschut en toen we zo lagen te wachten kwam er nog een lang schip achter ons aan. De sluis is 170 meter lang en de Paraña 110 m. dus dat andere schip kon er nooit meer

bij want hij was zo te zien veel langer dan 60 meter. Wij dus met de Paraña mee. De zon stond inmiddels al hoog genoeg om boven de bergen uit te komen. Bij de afvaart was er een lichte mist, die tussen de

bergdalen bleef hangen, maar die was snel verdwenen. Zoals al een paar dagen: waar je ook kijkt, overal wijngaarden tegen de hellingen. Een prachtig gezicht. Met de kijker kun je zien dat de struiken nog vol hangen met trossen druiven. Er was geen wolkje aan de hemel en op het achterdek werd het al gauw 30 graden. We kwamen langs kleine plaatsjes als:

Thörnich, Trittenheim, Neumagen-Drohn, Piesport en Mienheim. Allemaal hebben ze hun eigen Moezelwijnmerk. Om 12.00 naderden we de sluis Wintrich, waar net een passagiersschip uitkwam. We konden zo achter de Paraña invaren. Geluk. Nu nog 10 km naar Bernkastel waar we wilden overnachten. De jachthaven ligt aan BB en je moet scherp indraaien en achteraan links de steigers van club Bernkastel 2000. Een vaste ligger wees ons een vrije plaats en we meerden achteruit af. Allemaal metalen steigers, waar je goed kon vastmaken. Stroomautomaat (€ 1,00 per kW) en liggeld betalen doe je door geld in een speciale enveloppe te doen en die weer in een bus te deponeren. 1 euro de meter.

Eerst een heerlijk koud pilsje in de zon en om een uur of 16.30 zijn we naar het centrum van Bernkastel gefietst. Met 5 minuutjes ben je er. Het is een prachtig stadje met erg veel heel oude vakwerkhuisen. Het is wel erg toeristisch. De passagiersschepen varen af en aan. De

parkeerterreinen staan vol met bussen en personenauto's. Heel veel terrasjes, restaurantjes en conditoreien. Na een terrasje hebben we een degelijk Duits restaurant opgezocht waar we heerlijk aten voor maar € 26,00.

Vandaag 38,6 km. gevaren met 4 draaiuren van de motor. We hadden slechts 2 sluizen die ons 16,52 meter lieten zakken. Havengeld € 12,00 en € 1,50 stroom.

Zondag, 31 augustus 2008
Bernkastel – Traben-Trarbach

Vandaag is Rob precies 3 jaar uit dienst! Het verveelt nog steeds niet. Het was al schitterend weer toen we opstonden. Omdat we vandaag maar een kort tochtje maken staan we wat later op en gaan we eerst in de zon ontbijten.

Om 09.55 afgevaaren. Het is nu al fijn om door de vaarsnelheid een briesje te krijgen. Om 10.30 lagen we al voor de enige sluis van vandaag, sluis Zeltingen. Ze waren aan het afschutten en er lag al een vrachtschip en ongeveer gelijk met ons ook een rondvaartboot. Die rondvaartboten hebben altijd voorrang, ook op de beroepsvaart. Ze hebben een grote rode vlag op de boeg. Toen de sluis eindelijk voor onze kant gereed was, nadat hij een tanker had uitgespuugd, ging de rondvaartboot het vrachtschip voorbij en als eerste de sluis in. Wij konden nog net achter de "Dieni", een Nederlander, mee schutten. Daarna ging het vlot maar we waren er toch een uur mee kwijt. Verder weinig bijzonderheden. We konden de Dieni bijna bijhouden. Het water was nagenoeg spiegelglad. Er was nauwelijks wind en de temperatuur was ongeveer 30 graden. Er ontstond een lichte sluierbewolking.

In Traben-Trarbach waren 2 aanlegplaatsen in het centrum. Eén was niks

bijzonders en de andere lag vol met een Nederlands jacht en het Duitse jacht dat vannacht naast ons had gelegen in Bernkastel. Zij waren een half uur eerder vertrokken. Doorgevaren naar de jachthaven, ong 4 km verderop, vlak voor de volgende sluis. Hier liggen we prachtig.

Naar Traben gefietst en direct maar de brug over naar Trarbach. Dat is het meest toeristische deel. Hij lijkt wel wat

op Bernkastel. Overal rondvaartboten, geparkeerde bussen en veel terrassen. Na een terrasje nog wat rondgefietst en richting haven een supermarkt met een goede bakker gevonden. Fiets ik morgen eerst maar even heen (2,5 km).

Vandaag slechts 25 kilometer gevaren met 4 motoruren. 1 sluis gehad met een verval van 6 meter. Havengeld was € 12,00 + 2 x € 3,00 toeristenbelasting oid. Dus € 18,00. Stroom en water gratis.

Maandag, 1 september 2008

Traben-Trarbach – Senheim.

Vanochtend licht bewolkt met een lekkere temperatuur. Op de fiets naar het dorp en brood gekocht en nog wat boodschappen gedaan. Heerlijk fietstochtje en om 09.20 was ik weer terug. Eerst buiten rustig ontbeten en om 10.00 losgemaakt. We kwamen direct bij sluis Enkirch en ik zag dat ze net aan het afschutten waren. Dat kon wel eens lang duren. Even gemeld bij de sluiswachter, vastgemaakt en maar rustig gewacht. Je kunt niet anders hè. Er kwam later een tanker binnen die zoals de meeste schepen weer 11.45 meter breed was en er dus maar net in paste. Het

duurt een eeuwigheid voor dat die op z'n plaats ligt. Toen hij eindelijk boven uitgevaren was, was er inmiddels een Nederlandse fietsvakantieboot aangekomen. Deze worden ook beschouwd als beroepsschip en dat is natuurlijk terecht. Om 11.30 lagen we in de sluis en om 11.45 er weer uit (7,5 meter lager). Omstreeks 12.15 kwamen we ter hoogte van Zell. Hier wilden we in 1^e instantie naar toe. Er waren twee korte drijvende aanlegplaatsen, zonder voorzieningen. Het dorp leek vanaf het water niet veel bijzonders dus besloten we maar door te gaan naar Senheim. Het weer werd steeds beter en de zon kwam bijna continu tevoorschijn.

Warm. De druivenvelden tegen de hellingen blijven aanwezig. We varen nu al dagenlang tussen de druiven. Hier worden de hellingen steeds steiler en het lijkt ook wel hoger. Het is zo steil dat er overal railsystemen zijn waarop speciale karretjes met motor rijden. Ook zie je soms dat de kleinste plekjes tussen de rotsen nog beplant zijn met druiven. Bij

Zell zagen we een groot reclamebord op de helling met de beroemde "Schwarzen Katz". Ieder dorp of stadje heeft zo zijn eigen wijnmerk; meestal met grote letters op de helling. Om 13.50 lagen we voor de sluis Sankt Aldegund waar we aan de remmingen vastmaakten. Weer werd er naar beneden geschut en kwam er een vrachtschip met rondvaartboot terug. Daarna bleven de lichten rood. Bleek dat in de verte achter ons een groot vrachtschip aankwam. Die ging natuurlijk voor en na een kwartier schoof de Bosco uit België langs ons naar binnen. Er achteraan en om 14.50 er weer uit. We zakten 7 meter. We bleven achter de Bosco en konden hem redelijk bijhouden. Hij deed het kalm aan. Er kwamen enkele scherpe bochten en daar minderen ze toch behoorlijk hun snelheid. Ze melden zich ook steeds op de marifoon, zo in de trant van: "Talfahrt oberhalb die brücke van Zell". Als er geen antwoord komt is er dus geen bergvaart. Is er wel bergvaart besproken ze met elkaar of ze SB-SB passeren of gewoon BB-BB. Soms houdt er één in om bv de ander

makkelijker door een brug te laten gaan. Ongeveer 15.30 passeerden we de brug van Senheim en 1 km verder is aan SB de invaart van de jachthaven. We maakten vast op een lastige plek met precies bij onze uitgang een stroomkast, die ook nog iets uitstak. Maar goed uiteindelijk lagen we rustig en goed vast. Het haven- annex campingkantoortje werd gerund door een Nederlander uit Groesbeek. Bleek dat hij

(Mario) samen met z'n Groesbeekse buurman de jachthaven en de camping had overgenomen. Het was een behoorlijk grote camping. Ik betaalde € 15,40 en bestelde bij het winkeltje voor morgenochtend broodjes. In dat winkeltje kochten we later 2 verschillende flessen riesling

hier uit Senheim. Vanavond proeven en als er een goed is moesten we maar eens een paar flessen kopen. De camping hier heet "Holländische Hof", hetgeen wel klopt. 80 of 90 % is Nederlander. Caravans en campers. Het staat helemaal vol.

We zijn naar het dorp Senheim gelopen en reserveerden in restaurant "Sunderhof" een tisch voor 2. Leuk dorp tegen de helling aangebouwd, dus zeer steile straatjes. Veel vakwerkhuisen. Het ligt midden tussen de druiven en overal zie je Weinprobe lokalen en verkooppunten bij de "Winzer" (teler) thuis. Terug aan boord de 1^e fles geproefd en die was lekker. Daarna naar het restaurant gelopen waar we heerlijk gegeten hebben voor weinig geld. Een echt degelijk Duits lokaal. Terug aan boord de andere fles opengemaakt en die was ook heel lekker. Moeilijke keuze. Morgen bij het kantoortje maar enkele dozen bestellen.

Vandaag een afstand van 35,8 kilometer gevaren en de motor draaide 4 uren. We passeerden met behoorlijke oponthoud 2 sluizen en zakten 14,5 meter. Het havengeld bedroeg € 15,40 en stroom via een automaat (1 euro).

Dinsdag 2 september 2008

Senheim – Cochem.

Vanochtend eerst de gisteren bestelde broodjes opgehaald en een paar dozen Riesling gekocht. Aangezien we een kort tochtje maken rustig aan gedaan en eerst ontbeten. Onze voorbuurman en een aan de andere kant van de steiger gelegen Duitse boot, vertrokken al ruim voor ons. Het was wat mistig, maar het meeste hing wat hoger in de bergen. Langzaam kwam de zon er door. Om 09.55 maakte we los. Op de Moezel was het zicht uitstekend; je zag alleen nog wat mist rond de toppen. Het was nog niet warm maar een trui was niet nodig. We moesten vandaag één sluis passeren en dat zal wel weer dezelfde procedures gaan opleveren als de vorige sluizen. Ja hoor om 10.50 lagen we vast aan een soort dukdalf voor de sluis. Ze zijn hier een 2e sluis aan het maken, dus veel bouwoverlast. Ze waren van beneden uit al aan het binnenvaren. We waren inmiddels de "Commander" gepasseerd, een Nederlands schip van 110 meter, die rustig zo'n 400 meter van de sluis lag te wachten. Onze voorbuurman van vannacht lag inmiddels voor ons al vast. Nadat de Commander binnen lag konden wij invaren en om 11.55 waren we er uit. Samen met de Duitse "Honeymoon" bleven we achter de Commander varen die het rustig aan

deed, hoewel ongeladen. We namen een paar scherpe haarspeldbochten. Om 12.30 doemde de Reichsburg van Cochem op. Een prachtig kasteel dat nog helemaal intact is. Vlak daarachter lag links de stad Cochem en rechts de stad Cond. Vlak voor de rechterpijler van de verkeersbrug Cochem ligt aan SB de ingang van de vluchthaven. Ook de Honeymoon draaide daarin en wij dus

ook. Oppassen voor de stroom die er voor zorgt dat je richting brugpijler gedreven wordt. Het stroomde echter niet zo hard en er was geen probleem. Om 12.50 lagen we vast. Er was een stroomkast en ik moest weer net zoals gisteren de 2^e stroomkabel aanspreken (35-40 meter). Na de gebruikelijke borrel op het achterdek met de fietsen naar Cochem gereden. Eerst even aan deze kant in Cond gekeken maar daar is niet veel te doen. Er bleek niet eens een bakker te zijn. Dan de brug maar over en meteen zagen we al een bakker (voor morgenvroeg). Cochem heeft een prachtige en gezellige binnenstad. Allemaal voetgangersgebied. We erg toeristisch. We zagen het weggetje naar de Reichsburg maar dat was zo steil dat we onmogelijk konden fietsen. Lopend naar boven en het was een hele klim. Boven de fietsjes vastgezet en kaartjes gekocht. Je kunt alleen maar naar binnen met een gids. We hadden een klein groepje van 6 Duitsers en wij. We zijn een groot gedeelte van de burcht doorgegaan. De grote eetkamer, enkele tussenkamers, de ridderzaal, de wapenkamer enz. Het gehele interieur was voorzien van prachtig houtsnijwerk, meubels, schilderijen en muurschilderingen. Het straalde nog heel veel luxe van vroeger uit. Het slot was in 1886 opnieuw opgebouwd door een rijk figuur uit een Hugenotenfamilie. Inmiddels is het eigendom van de Stad Cochem. Het weggetje teruggefietst met aangeknepen remmen. Via een supermarkt weer naar boord gefietst. Terwijl Coby een rijstmaaltijd klaarmaakte ben ik nog een stukje langs de Moezel gefietst. Aan de andere kant van de brug lagen 5 grote passagiersschepen, van die lummels van 110 meter. Op een van hen stond achterop met grote letters "NL MALDEN NL". Dat verbaasde mij nogal en op de terugweg zag ik wat personeel van dat schip op een bankje aan de wal zitten. Een van hen was een vrouwelijke officier in uniform. Met haar een praatje gemaakt. Bleek dat het schip inderdaad in Malden stond ingeschreven. Ze woonde zelf ook in Malden op de Proefsteen. De wereld is toch maar klein. Ze maakten een korte cruise van Köln via Cochem weer naar Köln.

Vandaag een stukje van 16,5 kilometer gedaan met 3 draaiuren. Een sluis die ons 7 meter liet zakken. Stroom is hier te krijgen via een kast met ouderwetse stroommeters, zoals thuis in de meterkast, met een muntinwerpparaatje. Voor 1 euro krijg je 3 kilowatt/uur. De liggeldkosten weet ik nog niet want we zagen pas heel laat dat we ons voor zessen hadden moeten melden bij de veerboot een eindje verderop.

Woensdag, 3 september 2008

Cochem – Brodenbach.

Gisteravond om ongeveer 23.30 begon het te regenen en vanochtend toen het nog donker was regende het weer flink. Om 08.30 was het droog

en bewolkt met veel blauw. Rob is naar de bakker, over de brug, gefietst. Gaandeweg betrok de lucht verder en verdween de zon weer. We hadden eigenlijk het plan om hier een extra dagje te blijven maar aangezien we gisteren het hele stadje Cochem al fietsend en lopend hadden bekeken en zelfs de Reichsburg een bezoekje brachten besloten we maar verder te gaan. Om 10.40 afgevaaren en rustig achter een juist passerend vrachtschip blijven hangen. Het was de volgeladen Wilhelmina-Arina uit Hendrik Ido Ambacht. In 1^e instantie ging hij niet harder dan 8 km/h. Meestal hebben die schepen een diepgang van 3.40 meter. Ik zag op onze dieptemeter dat het hier zo'n 3,50 a 3,60 m diep was. Hij kroop dus als het ware bijna met z'n buik door de modder. Na een uurtje voerde hij z'n snelheid op en omdat we de enige sluis van vandaag naderden moest ik behoorlijk toeren meerderen om hem niet te ver vooruit te laten gaan. Ik wilde wel graag met hem meeschutten. Om 11.50 voor de sluis. Gelukkig ging het invaren redelijk langzaam zodat ik bij kon komen en schoof perfect achter hem aan naar binnen. Om 12.15 verlieten we 6,5 meter lager sluis Müden. Er vielen inmiddels af en toe een paar spetters, maar niet de moeite waard. Ongeveer een uur later naderden we Brodenbach, waar ik een jachthaven op de kaart had gezien. We draaiden de aan SB gelegen haveningang in. Er waren weinig ligplaatsen vrij. Halverwege wees een man in z'n bootje aan de steiger ons een soort prive-ligplaats aan. We meerden af en konden gebruik maken van de landvasten van de vaste ligger. Een mooie steiger met water en ook een stroomautomaat. Tijdens het afmeren begon het heel licht te regenen en nadat we goed vastlagen begon het echt te regenen. De rest van de middag is het niet meer droog geworden. We moeten ons melden bij "Zum Toni". Dat doen we wel als het droog is. Kunnen we gelijk een restaurantje zoeken om te eten. Ik heb even gepoogd om naar de jachthaven in Koblenz te bellen om een plekje voor morgennacht te reserveren, maar kreeg een antwoordapparaat.

Omstreeks 18.15 regende het nog nauwelijks. Met de paraplu op naar het dorp gelopen. Bij "Zum Toni" betaalden we € 12,00 voor een overnachting. Het was tevens een gezellig restaurantje met een eenvoudige kaart. We zijn toch nog even langs de "boulevard" gelopen waar diverse restaurants, hotels, gästehäuser ed. zijn. Bij hotel Zum

Anker zagen we buiten op de kaart dat ze Schweinehackse hadden voor maar € 9,50. Binnen was het ook nog gezellig en we raakten ook wat aan

de praat met een Duits echtpaar, die ook veel hadden gevaren en 30 jaar in Nederland op campings hadden gestaan. We namen allebei Schweinehackse, met bratkartoffeln en salat. Veel en lekker. Vlak bij de haven is een pompstation waar ze morgenvroeg verse broodjes verkopen. Er is hier nl geen bakker meer in het dorp.

Vandaag slechts 24,5 kilometer gevaren met 3 motordraaiuren. De sluis Müden bracht ons 6,5 meter lager. Stroom uit een automaat hier op eigen steiger (€ 1,00 voor 2 Kw/u). Liggeld € 12,00.

Donderdag, 4 september 2008

Brodenbach – Koblenz

Na het dek droogmaken ed. eerst naar het tankstation hier aan het einde van de haven gelopen. Ze hadden verse broodjes. Om 09.10 afgevaaren. Het was strak blauw en nergens een wolkje te zien. Zou dat zo blijven? Drie kwartier later lagen we voor de sluis Lehmen. Gemeld en de sluiswachter deelde mede dat er geen beroepsvaart was en dat we tegen betaling konden schutten. Dat deden we maar want minstens een uur liggen wachten is ook niet nodig. We maakten vast en ik zag dat de sluis gevuld werd zonder dat er een schip in lag. Hij schuttede dus speciaal voor ons. Toen Coby met de sluishaak aan het trapje vast had gemaakt ben ik naar het bedieningsgebouwtje gelopen. Daar moest ik € 4,50 betalen. Geen geld voor een vlotte doorvaart. We werden in ons eentje geschut in een sluis van 176 meter x 12 meter. De bewolking was inmiddels al weer komen opzetten en de wind begon ook wat aan te trekken. Na de sluis heb ik even gebeld met de havenmeester van de jachthaven "Rhein-Marina Kaiser Wilhelm" in Koblenz. Deze ligt aan de rechteroever pal tegenover de rondvaartboten. Het was geen probleem, plaats genoeg voor passanten. De stroom op de Moezel was sterker dan voorheen. Met dezelfde toeren als gisteren gingen we nu 1 km sneller en af en toe zaten we op 13.6 km/h. Zal wel komen door de halve dag regen gisteren. Om 10.45 passeerden we de grote Moseltalbrücke net boven Winingen. Dat

ding torende 113 meter boven ons uit. We waren er al een paar keer met de auto overheen gereden, maar dit is totaal anders. Om 11.45 lagen we vast voor de sluis Koblenz en ook hier konden we door voor € 4,50 geschut worden. Dit was de laatste Moezelsluis. Over ongeveer 1 kilometer kwamen we op de Rijn. Op de kruising van Moezel-Rijn staat het enorme standbeeld van Keizer Wilhelm I. Dat stuk grond daar heet "Deutsches Eck"

en wordt heel veel bezocht door toeristen uit heel de wereld. Ik meldde me via de marifoon: "Motoryacht aus der Mosel auf der Rhein zu Berg". Er kwam geen antwoord. Toen we eenmaal zicht op de Rijn hadden bleek dat het totaal niet druk was. Ik kon direct schuin stroomopwaarts oversteken naar de jachthaven die op ongeveer 800 meter van het kruispunt met de

Moezel af ligt. Gezien de GPS snelheid bleek dat er ongeveer 6 à 7 km stroom stond. We legden om 12.50 aan een prima steiger. Stroom via automaat. Water vlak bij. Herr Fritz, de havenmeester, was er nog niet. Eerst rustig aan dek geluncht. Het zonnetje wilde er af en toe doorkomen en dan was het lekker aan dek. Daarna met de fiets naar de stad gegaan. Aan de overkant naar de boulevard gereden en eens gekeken naar een rondvaart naar de Lorelei. De "Goethe" een ouderwetse stoomraderboot vertrekt om 08.00 naar Rhüdesheim en is pas om 20.15 weer terug. Is natuurlijk wel leuk met zo'n schip maar het duurt wel lang. Er gaat ook een boot om 11.00 die een kortere tocht maakt. Aangezien de ticketbureautjes al dicht waren gaan we morgenochtend maar eens kijken. Vervolgens door het centrum van Koblenz gefietst en gelopen. Prachtig centrum met veel moderne winkels. Wat inkopen gedaan en deze weer aan boord afgeleverd. Daarna een stuk langs de Rijn gefietst en wel naar Lahnstein. Dat is het stadje waar de Lahn in de Rijn uitkomt. Het is prachtig fietsen langs de Rijn. Aan beide zijden zijn bijna overal fiets- en wandelpaden. Je fietst ook zo'n 5 meter vanaf het water. Da's wel wat anders dan bij ons. Daar kan je alleen over de dijken met de uiterwaarden en kribben ertussen. We zijn tot de 1^e sluis in de Lahn gefietst. Die sluisjes daar zijn met 42 x 6 meter een ietsje groter dan de sluisjes in Frankrijk. Een leuk tochtje. 's Avonds aan boord gegeten. Vis, die we vanmiddag bij een visspeciaalzaak hadden gekocht met gebakken aardappelen en groente.

Vandaag 28,1 kilometer gevaren met ruim 2 draaiuren van de Volvo. We hadden de 2 laatste sluizen van de Moezel en we zakten ongeveer 14 meter. Havengeld is € 15,00. Stroom automaat waar € 0,50 in moet.

Vrijdag, 5 september 2008

Koblenz

Eerst even met de fiets naar een konditorei hier vlak bij voor broodjes. Na het ontbijt met het pontje, dat hier vlak achter ons ligt, naar de overkant (1,50 pp). Inmiddels had ik de vaarschema's van de boten van "Köln-Düsseldorfer" doorgenomen en het bleek dat deze een dagelijks vast schema varen. Als je in Koblenz op stapt kun je overal afstappen waar hij stopt en dat is bijna in iedere

plaats. Hoe korter de reis hoe goedkoper. Ik wilde graag door de Lorelei-enge varen om te zien hoe de scheepvaart daar geregeld wordt en hoe sterk de stroom is ed. We moesten dus tot Oberwesel. Tevens lazen we dat op vrijdag senioren (vanaf 60 jr) voor half geld kunnen varen. Tja we zijn nu ook senioren en dus . . . € 31,20 ipv € 59,40. Da's toch mooi meegenomen. Om 10.55 meerde de "Lorelei" af en stapten we aan boord. Mooi schip, ong 90 meter lang, gebouwd in 1999 in Lobith. Hij ging al gauw met zo'n 16 km/h naar boven. Binnen is het heel comfortabel met

een prima uitzicht door de grote ramen rondom. Later een tijdje op bovendeck gezeten om het aan/afmeren goed te kunnen zien. Knap wat die kapiteins doen, maar ja, als je dat iedere dag zo'n 30 keer doet wordt het kinderspel. Langs de Rijn staan heel veel ruines van burchten en nog volledig in tact zijnde burchten. Schitterend gezicht. Het stuk Rijn hier, van Koblenz tot Bingen, is door de Unesco tot werelderfgoed uitgeroepen. Ik schatte de stroom, bij deze normale waterstand, op zo'n 6-7 km/h. Bij de Loreleibochten gaat de stroomsnelheid omhoog. De Rijnbedding wordt hier een stuk smaller en soms is er in het midden ook nog een ondiepte met rotsen boven water, die de Rijn in 2 vaarwaters deelt. Stroomsnelheid ongeveer 8-9 km/h. Door de scherpe bochten en hoge steile rotswanden was schip to schip marifoonverkeer op kanaal 10 bijna niet mogelijk.

Daarom is er een signaleringssysteem ontwikkeld dat bediend wordt door de verkeerspost Oberwesel. Met witte lichtstroken worden de hoeveelheid en soort schepen in de dalvaart aan de bergvaarders bekend gemaakt. De bergvaart moet zo nodig stoppen en ruimte maken. Het werkt uitstekend maar is een beetje vaag.

Inmiddels heeft men tbv het marifoonverkeer een kabelverbinding gelegd die het aan de ene kant gesprokene

opneemt en aan de andere kant van de "kloof" weer uitzend. Om 14.50 gingen we in Oberwesel van boord. Een half uurtje door het oude stadje gelopen en om 15.50 aan boord gegaan van de "Drachenfels". Deze was een kwartier te laat. Op de terugweg even de snelheid geklokt. Over 1 km doet zo'n schip nog geen 2,5 minuut. Dus een snelheid van een kleine 28 km/h over de grond. Da's hard. Om 18.20 waren we weer in Koblenz. Met het pontje naar onze eigen kant en daar lazen we een reclame van een Indiaas restaurant. Daar heen gelopen en de winst van het senior zijn, daar opgemaakt. Heerlijk, een prima restaurant.

Zaterdag, 6 september 2008

Koblenz – Hollerich (Lahn).

Het heeft vannacht nog een paar keer geregend maar om 08.00 was het droog. Waterslang in tank gehangen en gauw even op de fiets naar de bakker. Zwaar bewolkt, maar temperatuur oke. Envelopje met liggeld in brievenbusje gedaan. Om 09.10 afgevaren. Direct de bergvaart in op de Rijn. Er passeerden juist drie bergvaarders en daarachter was het helemaal leeg. Ook van boven kwam op dat moment niets. Dus . . . zeer rustig. Snelheid wat opgevoerd tot 2600 rpm. Volgens GPS liepen we tussen 5,5 en 6,5 km/h. Op deze manier dus een uurtje tot aan de Lahnmondning. Dat bleek te kloppen. Om 10.08 draaiden we de Lahn op en ik belde de eerste sluis. Er zijn nl. geen aanlegmogelijkheden in het "unterwasser" van sluis Lahnstein. Sluiswachter ging sluis voor ons goedzetten. 10 minuten later konden we zo binnenvaren. Nu gaan we weer omhoog. Hier zijn gelukkig ook trapjes, dus Coby gebruikte de

middenbolder en de sluishaak. Perfect. De Lahn is een klein riviertje en loopt door het zeer smalle Lahndal. De bergen lopen tot vlak bij het water en om de paar kilometer is er een stadje of dorpje. Het is echt prachtig. De stroom is ongeveer 1 á 2 km/h. De sluisjes zijn bijna identiek aan de Franse maar ogen moderner hoewel ze ook erg oud zijn. Ze worden allemaal handbediend door hele vriendelijke sluiswachters. De sluiskanalen zijn soms zo smal dat je met moeite elkaar kunt passeren. Er wordt veel met kano's gevaren en regelmatig komen we groepjes tegen. Ook zij gaan door de sluisen. We passeerden vervolgens de sluisen van Ahl, Nievern, Ems, Dausenau, Nassau en sluis Hollerich, hier naast de jachthaven. Voorbij sluis Ems ligt de stad Bad Ems. Mooie stad met imposante gebouwen aan het water. De jachthaven hier is een verhaal apart. Door de sluis heen moet je om het sluiseiland heen en daarin is een vierkante haven aangelegd. Deze ligt volledig tussen het groen. Nergens zie je gebouwen of wegen oid. We maakten om 14.40 vast aan de buitensteiger. Je kunt hier maar op één manier komen: te voet over de

sluisdeuren. De havenmeester woont op z'n boot. Puur natuur en doodstil. Jammer dat het af en toe regent, dus we besluiten er maar niet met de fietsjes op uit te trekken.

Vandaag 31,2 kilometer afgelegd en de motor heeft ongeveer 6 uur gedraaid. De 7 sluisen brachten ons 28,78 meter omhoog. Het liggeld bedroeg € 9,60 en € 1,50 stroom.

Zondag, 7 september 2008

Hollerich – Balduinstein.

Het lijkt mooi weer te worden. Door de mistflarden die hier tussen de bergen hangen schijnt ook de zon. We maakten om 10.05 los en verlieten dit idyllisch plekje. Er kwamen inmiddels al weer wolken over de bergtoppen en de zon was nergens meer te zien. De Lahn wordt langzamerhand wat smaller en al gauw kwamen we bij Obernhof. Ik herkende het klooster Arnstein tegen de berg aan.

We kwamen langs de camping waar we ongeveer 40 jaar geleden met mijn ouders hadden gestaan. Daarna door het centrum wat ook bekend voorkwam. Vervolgens een lang stuk puur natuur. Prachtig. Om 11.00 lagen we voor sluis Kalkofen. Deze moest eerst leeg maar om 11.25 waren we er door. Zo passeerden we nog sluis Scheidt en sluis Cramberg. Vlak achter deze laatste sluis bevond zich MYC Schaumburg, waar we een mooi steigertje vonden. Enkele van deze steigers waren zo'n 12 meter waar je tenminste fatsoenlijk kon aanleggen. De meeste aanlegplaatsen

zijn hier hooguit 2 meter met een loopgedeelte naar de wal. Aangezien het droog was en de donkere wolken van straks verdwenen waren zijn we er met de fiets op uit getrokken. Over de brug naar het centrum van Balduinstein. Daar waren we snel doorheen, maar we zagen een bakker en een slagerij. Via een prachtig wandel/fietspad zijn we helemaal langs de Lahn naar Diez

gereden. Diez is een wat grotere stad met een aardig oud centrum. Veel vakwerkhuisen en enkele kleine pleintjes. Daar in de zon een terrasje gepakt. Coby is later nog even gaan vissen en binnen de kortste keren had ze een mooie voorn oid van 20 cm aan de lijn. Half uurtje later nog een van 15 cm. Hier net over de brug zagen we een eenvoudig hotel-restaurant waar we heerlijk en goed gegeten hebben. Coby een compleet menu met soep, geschnitzeltes kalkoen en ijs toe voor € 9,50.

Deze dag maar een stukje van 22,2 km afgelegd. Er waren 3 motoruren voor nodig. We passeerden 3 sluizen en stegen in totaal 14 meter. Het liggeld was € 9,50 en op ons steigertje stonden 2 stroomautomaten. Er bleek nog voldoende in te zitten.

Maandag, 8 september 2008

Balduinstein – Bad Ems.

Vandaag is onze oudste zoon Alfred jarig. Vorig jaar vierden we dat in Katwijk bij ons aan boord. Nu moest hij het met een telefoontje doen.

Vanochtend bleek het dek ed. volledig droog te zijn. Dat scheelde veel werk. Op m'n gemakje naar het dorp gelopen en bij de bakker wat broodjes gehaald. Ik zag een steegje met trappen en een bordje: "Kappelchen – 6 min." Met broodjes en al naar boven geklommen alwaar ik bij een klein 6-hoekig houten gebouwtje uitkwam. Het stelde niets voor maar je had een prachtig uitzicht op de Lahn en onze boot. Daarna nog en pak melk gehaald bij de slager. Dat zijn de enige 2 winkels in Balduinstein. De lucht zag er aardig uit; wat wolken en veel blauw. Om 09.50 losgemaakt en om precies 10.00 lagen we voor de 1^e sluis van vandaag, sluis Cramsberg. De deuren stonden open en we konden zo invaren. 10.07 waren we er al weer uit. Als ze allemaal zo gaan zijn we zo in Bad Ems. Het ging inderdaad bijna allemaal zo snel. We passeerden weer de sluizen van Scheidt, Kalkofen, Hollerich, Nassau en Dausenau. We kwamen een Duits jacht tegen en in de sluis van Kalkofen lagen 4 kleine bootjes met buitenboordmotoren. Deze passeerden we direct buiten de sluis en we hebben ze niet meer terug gezien. We maakten een gemiddelde snelheid van 11 km/h. Verder leek het wel of we alleen op de wereld waren. Om 14.05 kwamen we Bad Ems binnen waar we snelheid minderden en er heel rustig doorheen vaarden. Het is een prachtige stad en vanaf het water heb je een prachtig zicht op de kurhausen, casino,

hotels ed. Het ziet er allemaal imposant uit. Om 14.25 lagen we vast aan zo'n inmiddels bekend Lahn-steiger(tje). Het ding is maar een meter breed en je moet zorgen dat dat midscheeps komt. Lastig om er willen tussen te krijgen. Je moet je trossen en springen op de wal vastzetten. Het steigertje houdt je ongeveer 1,5 meter uit de kant zodat je niet met de bodem tegen de stenen aan komt. Er was een stroomkast die er vooral van binnen wat gedateerd uitzag. We besloten het maar een nachtje zonder walstroom te doen. Het weer was goed en omdat we in de schaduw van een grote boom lagen gingen we er maar direct met de fietsen op uit. Eerst het stadscentrum verkend. Bad Ems heeft best een groot centrum en behalve een bakker vonden we een enorme ReWe-supermarkt. We deden de nodige inkopen en brachten die eerst aan boord. Daarna nog een eind gefietst. Het is een en al "Kur" wat hier de klok slaat. Ook een groot thermaalbad met hotels en verwencentra. Later aan boord macaroni gegeten. Omdat Coby gisteren 2 vissen ving wilde ik mijn geluk ook eens beproeven. Met wat overgebleven macaroni een half uur staan vissen, maar geen beet gezien.

Vandaag 34,9 km. afgelegd met 4 motordraaiuren. We passeerden 6 sluizen die ons weer 27 meter lieten zakken. Het liggeld werd opgehaald door een vrouwelijke beambte n bedroeg € 7,50. We namen geen walstroom hoewel er op 40 meter, wel een stroomkast met oude stroommeters aanwezig was.

Dinsdag, 9 september 2008.

Bad Ems - Mondorf.

Het was vannacht een koude nacht; om 08.30 was het buiten 10 graden en binnen 13. Natuurlijk weer snel naar de bakker gefietst met trui en jack aan. Om 09.55 losgemaakt. Na 10 minuten waren we al voor de sluis van Ems. Het weer belooft prachtig te worden. De lucht ziet er strak blauw uit maar er hangt nog mist tussen de bergen. De trui kan al uit. In het smalle sluiskanaal kwam net een werkboot van de WSA-Köln (Duitse Rijkswaterstaat) ons tegemoet. We moesten stil aan de kant gaan liggen om die boot te laten passeren. Daarna konden we samen met een Duits jacht de sluis in. Het schutten ging vlot en vriendelijk zoals inmiddels gebruikelijk hier op de Lahn. Het werd steeds warmer en er was nog steeds geen wolkje te zien. We passeerden zo de sluizen Nievern, Ahl en de laatste die van Lahnstein. Om 11.50 draaiden we de Rijn weer op. Toeren gemeederd naar 2600 en de snelheid sprong vooruit naar zo'n 18 km/h. Later maakten we af en toe een snelheid van 19,6 km/h, das sterk afhankelijk van de breedte van de rivier en of je wel of niet in de stroomdraad zit. Het was erg rustig met scheepvaart. Achter ons in geen velden of wegen een schip te zien. Wel kwamen we steeds "bergvaarders" tegen. Nagenoeg allemaal nemen ze de binnenbochten en als ze aan de verkeerde kant zitten tonen ze natuurlijk het blauwe bord. Ik probeerde zoveel mogelijk de buitenbochten aan te houden, dat scheelde toch zo'n 1 á 2 km/h. Soms kwamen er twee naar boven, waarvan er maar 1 het blauwe bord toonde. Dan ga je er tussen door. Alles verliep probleemloos. Er wordt nauwelijks gesproken op de marifoon. Je hebt ruim zicht en ziet

elkaar van verre al aankomen. De zon brandde en Coby deed al gauw de bikini aan. Ik had het shirt al lang uit. Heerlijk, jammer dat dat nu pas gebeurt. We passeerden zo Bendorf, Neuwied, Andernach, Brohl, Bad Hönningen en Remagen. Daar zagen we de oude brugpijlers aan beide kanten van de rivier nog staan. Er is daar in de 2^e wereldoorlog keihard gevochten. Er is ook een speelfilm van. Daarna zagen we

oa. Königswinter opdoemen. We kwamen in het Siebengebirge en aan beide zijden zag je weer bergen. Hier liggen aan de rechteroever de beroemde Drachenburg en de Burgruine van de Drachenfels.

We hadden eigenlijk het plan om de jachthaven van Oberwinter, km 639, iets boven Bonn aan te lopen. We waren daar om ongeveer 15.00. Omdat het zo lekker ging zijn we maar doorgegaan en bij km. 660 zag ik op de kaart een mooi plekje in Mondorf. Bonn ging eigenlijk ongemerkt voorbij. Je zag wel dat het een grote stad was, maar er viel weinig bijzonders te zien. We zagen in de verte de haveningang van Mondorf en we waren nog steeds niet door enig schip opgelopen. Toch wel bijzonder want er zijn schepen die wel met 25 km/h naar beneden komen. Maar als die een paar

km achter je zitten hebben ze je nog zomaar niet ingehaald. De haven van Mondorf is heel mooi gelegen tussen het groen. Voor de ingang vaart een veerpont, die je goed in de gaten moet houden. We meerden af aan de passantensteiger van de 1^e jachthaven. Er lagen er achter nog 2, ieder met 1 hoofdsteiger. De havenmeester heette ons welkom. We betaalden € 12,00 en er was een muntstroommeter. Haven was

afgesloten met een codeslot. We hebben eerst een tijd van de zon geprofitteerd op het achterdek waar de zon pal op stond te bakken. Om 18.30 zijn we het dorp ingelopen en ontdekten we weer een echt ouderwets Gasthaus. In een klein zaaltje was het kerkkoor aan het oefenen. Aan het tafeltje naast ons kwamen 4 mannen zitten kaarten. We aten oa. een Bauern Schnitzel voor € 9,50. Met 5 drankjes erbij moesten we € 24,50 afrekenen. Terug aan boord heerlijk buiten gezeten met koffie, waar ik ook dit verslag getypt heb.

Vandaag 86,2 kilometer afgelegd, waarvan 10 op de Lahn. De Volvo heeft 6 draaiuren gemaakt. Op de Lahn 4 sluizen gehad waardoor we 16 meter zakten en toen op Rijnniveau bij Koblenz zaten. We betaalden € 12,00 havengeld en €1,50 voor de stroomautomaat. De eerste sluis zal die bij Weurt zijn.

Woensdag, 10 september 2008

Mondorf – Krefeld.

Gisteravond laat en vannacht heeft het licht geregend. Dek gedroogd en naar de bakker gelopen. Het weer was niet zo veelbelovend als gisteren maar de temperatuur was goed. Het was zwaar bewolkt en om 09.05 maakten we los. Al snel zaten we weer in het ritme van gisteren. We hadden vandaag 2 oplopers waar we geen last van hadden. Uiteraard wel veel tegenliggers, vooral tot 12.00 uur. Daarna werd het stiller. We passeerden oa. Niederkassel, Porz, Köln, Leverkusen, Dormagen, Düsseldorf, Oberkassel en Krefeld. Het weer werd steeds beter en beter en er waren nagenoeg geen wolken meer.

Köln is een grote stad en de beroemde Dom steekt al gauw boven het landschap uit. Er gaan in Köln 7 bruggen over de Rijn. Da's wat anders dan in Nijmegen waar ze nu al 20 jaar zeuren over de derde brug. Ook is

er een kabelbaan die de 2 oevers verbindt. Düsseldorf is ook al heel herkenbaar aan een hoge moderne toren. Waarschijnlijk een radio/televisietoren. Ook zie je vliegtuigen af- en aanvliegen. Düsseldorf heeft net zoals Köln een mooie boulevard met vele aanlegplaatsen voor rondvaartboten.

Om 15.10 draaiden we de inham aan de linkeroever bij km. 762 in en om 15.20 lagen we vast aan een gastensteiger van

de Crefelder Yacht Club. Een mooie rustige haven met prachtige steigers. Water en stroom gratis. We betaalden € 13,10 liggeld. Er is een havenrestaurant met een buitenterras, waar het wel gezellig leek. Omdat het weer zo prachtig was zijn we eerst tot 18.00 in de zon blijven zitten. Het was bakken op het achterdek. Daarna met de fiets naar Uerdingen gereden. Da's dichterbij dan Krefeld. We moesten eerst een groot industriegebied door en kwamen na een kwartier aan de stadsrand. Ook hier veel industrie en oude gebouwen. Het zag er allemaal wat groezelig uit. Ook het winkelcentrum zag er wat oud en onverzorgd uit. Een echte industriestad. Terug in de haven hebben we lekker gegeten in "Bernt's Schiffchen" voor € 21,50.

Vandaag een flinke ruk van 103,5 kilometer gemaakt met 6 draaiuren. Geen sluizen. Havengeld in Krefeld/Uerdingen € 13,10, inclusief water en stroom.

Donderdag, 11 september 2008

Krefeld – Lobith.

Vanmorgen niet naar de bakker geweest. Veel te ver. Coby had nog brood in de diepvries. Dat was nog best lekker. Het was geheel zonnig en het zag er naar uit dat het een mooie dag zou worden. Om 08.55 losgemaakt en na 5 minuten waren we weer op de Rijn. Er was geen afvaart en de opvaart zat aan de andere kant. Snel zaten we weer op zo'n 17,5 km/h. Kennelijk wordt de stroomsterkte steeds minder want de 18 haalde ik nog maar sporadisch en de 19 al helemaal niet meer. Ongeveer 10.00 liepen we Duisburg voorbij. Grote stad met heel veel industrie en havens. Veel marifoonverkeer van in en uitvarende vrachtschepen. Omstreeks 12.00 passeerden we Wesel. Net boven Wesel komt het Wesel-Dattelnkanaal in de Rijn. Er zit daar een sluis en net toen wij daar zouden gaan passeren, met 3 vrachtschepen die ons aan het in/oplopen waren kwam er een sluislading uit het kanaal varen. Ze meldden zich allemaal en kregen van diverse schepen antwoord met de posities van de diverse schepen. Ook ik meldde me maar. Dat werkte prima en het invoegen ging probleemloos. Het weer was al lang zodanig dat het shirtje al uren uit was. Gelukkig ontstond er door het varen een verkoelend briesje. Het plan was om de jachthaven van Emmerich te bereiken, maar we vonden het nog te vroeg en gingen door naar Lobith. Om 15.10 maakten we vast aan de oliesteiger

direct na het bruggetje dat over de ingang van de Bijland ligt. Vol getankt voor € 1,39 de liter. Er ging 346 liter in. Nu weer méér dan ik berekend had. Een klein eindje de plas op ligt de jachthaven van Lobith waar we een vrije box vonden. Er is weinig meer te beleven in Lobith. De enige winkel is de Spar in het bunkerschip aan de Rijn. Daar zijn we heengelopen. Op een van de Rijnterrassen een lekker softijsje gegeten. Later aan boord gegeten en nog lang in de zon gezeten.

Vandaag afgelegd een stuk van 105 kilometer met 7 draaiuren van de Volvo Penta. Geen sluizen. Liggeld was hier € 10,80 en de stroom koste € 2,00. Water nemen we al enkele dagen niet meer in want de tank mag zo leeg mogelijk worden.

Vrijdag, 12 september 2008

Lobith – Niftrik.

Tja, alweer de laatste vakantiedag. Het weer was prachtig en om 08.30 en met ontbloot bovenlijf het schip drooggemaakt. Om 09.00 losgemaakt. Op de Rijn was weinig verkeer en de verkeersleider Sectie Millingen deelde mede dat er enkele opvaarders waren aan de linkeroever. Om 09.20 passeerden we de Kop van Pannerden en zaten we op de Waal en daarmee op bekend terrein. De snelheid werd lang niet zo hoog meer als een paar dagen geleden. Tussen de 14,5 en 15,5 km/h. De Waal stroomt hier volgens mij zo'n 4 tot 4,5 km/h.

Om 10.40 lagen we voor de al openstaande sluis Weurt. Centraalpost Nijmegen had ons keurig geholpen met informatie over de uitvaart van het Maas-Waalkanaal. We konden helemaal voorin liggen en er kwam nog een vrachtschip achter ons bij. Omstreeks 11.45 passeerden we de brug Malden. De zon was inmiddels al een klein uurtje verdwenen en in het zuiden werd het steeds donkerder en zelfs wat groen. Om 12.00, net voor de sluis Heumen, brak de regen door. Het viel er met bakken uit. We hadden buiten de zaak net op tijd opgeruimd en waren genoodzaakt binnen te sturen. Op de marifoon was het een drukte van belang. Hoofdzakelijk in- en uitvarende zandschippers bij de Kraaijenbergseplas. Het zicht op de Maas was slecht; navigatieverlichting maar aangestoken. 13.10 sluis Grave waar enkele jachten en 2 vrachtschepen lagen te wachten. Vastgemaakt aan de loswal en na 20 minuutjes konden we naar binnen. Eén vrachtschip bleef liggen zodat we er allemaal inpasten. Om 13.37 de sluis uit en het laatste stukje Maas lag voor ons. Al snel kwamen de zandbergen bij de Loonsewaard al in zicht. Er werd nog druk gereden met vrachtwagens en ik zag dat ze de dijk aan de Maaskant inmiddels met zwarte grond bedekt hadden. De regen werd gelukkig eindelijk wat minder en om 14.20 lagen we vast in onze eigen box. Ad de Bont trotseerde de lichte regen en hielp ons aanleggen.

Vandaag de laatste kilometers afgelegd, tw. 54,4 km. De Volvo draaide 5 uren. 2 sluizen die ons ongeveer 5 meter dichtër bij zeeniveau brachten.

- - - - -

Resumé.

We kunnen weer terugkijken op een zeer geslaagde vakantie met in het algemeen goed weer. We hebben wat regen gehad, waardoor ik slechts 3 dagen binnen heb gestuurd en dan nog niet eens de hele dagen. De temperatuur is steeds heel redelijk geweest met uitschieters naar "heet". Vooral de laatste week op de Lahn en Rijn. We hebben behoudens een vastzittende boegschroef geen vervelende dingen meegemaakt en ook geen stukken gehad, hier en daar wat lichte verfschade uitgezonderd.

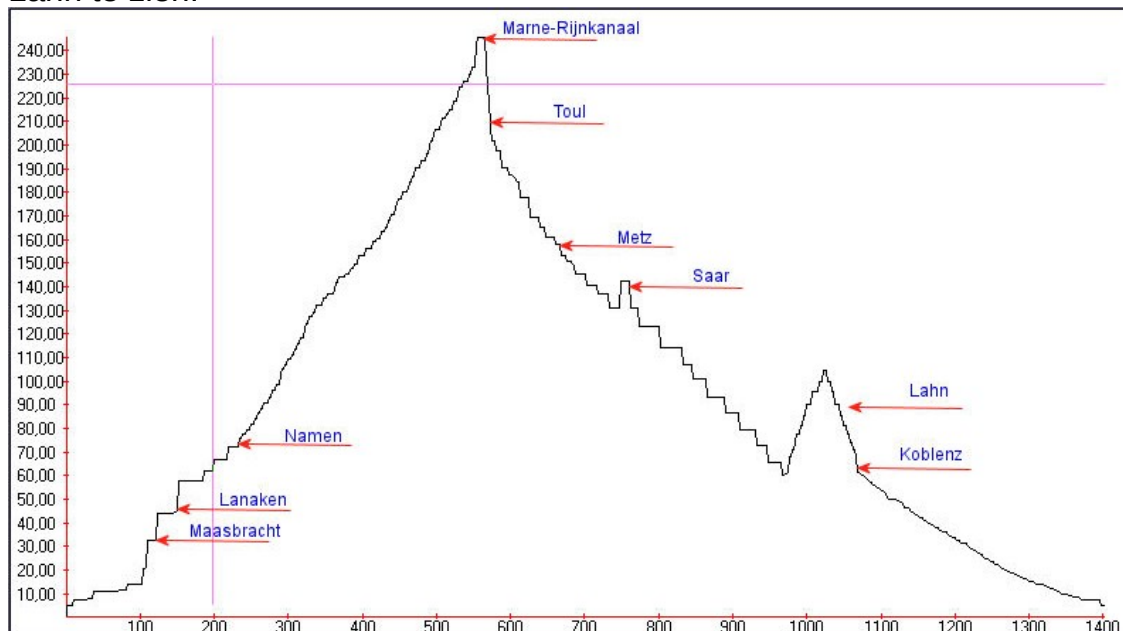
De Volvo Penta heeft 171 draaiuren gemaakt zonder morren. Toegevoegd ongeveer 2,5 liter motorolie. Ook een beetje hydraulische olie in het stuursysteem gedaan.

We hebben zo'n 1407 km afgelegd en hadden daar ongeveer 860 liter dieselolie voor nodig. Gemiddelde brandstofverbruik was 5 liter per uur.

Aan havengelden betaalden we € 307,00 en voor afzonderlijke stroomgebruik, daar waar het niet in het havengeld inbegrepen was, nog eens € 20,85. Voor water hebben we niets betaald. Voor sluisgeld waren we € 9,00 kwijt (was niet noodzakelijk).

We passeerden 142 sluizen. De sinds dit jaar in gebruik genomen "sluishaak" bleek een uitkomst. Het maakte het schutten voor Coby heel gemakkelijk.

Het eerste deel van de reis werden we steeds maar omhoog geschut. Het is toch apart dat je met je boot 245 meter omhoog gebracht wordt. Hieronder het "niveaudiagram" van onze hele reis. Goed zijn de uitstapjes naar de Saar en de Lahn te zien.

Coby en Rob Brussen
Bemanning van "Le Marron".